ምዕራፍ ፩

በስብከተ ጌና ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ ዘኢይትሌለይ: ኅቡዕ ዘኢይትረአይ : ምሉዕ ዘኢይትነከይ: ጕንደ ሃይማኖት ዘኢይትወቀይ:: መዝገበ በረከት ውስተ ልበ መሀይምናን ዘይትወደይ: ዘአሐደ ይሰገድ ወአሐደ ይሴባሕ ወአሐደ ይጼለይ: ሎቱ ስብሐት በምድር ወበሰማይ በባሕር ወበቀላይ ለዓለመ ዓለም:: አሜን:: ዮሐ፲፬፥፳፫

፪ መጽሐፈ ምሥጢር ዘይትነገር ለመሀይምናን ወአኮ ለኢመሀይምናን: እስመ ኢአደሞሙ ለዳታን ወአቤሮን ምስፍናሁ ለሙሴ እስከ አብቀወት ምድር ወውሕጠቶሙ ወኢኮነ ሠናየ ቅድመ አዕይንቲሆሙ ለደቂቀ ቆሬ እስከ ወጽአት እሳት እማዓጥኒሆሙ ወበልዐቶሙ:: ዘኍ፲፮፥፩-፶

፫ ተግሣጸ ኤልያስ ነቢይ ኮኖሙ ሰቆራረ ለአክአብ ወለኤልዛቤል እስከ በልዑ ከለባት አበድንቲሆሙ ወተሐጽባ ዘማት በደሞሙ:: ትንቢተ ሚክያስ አሕመመ ልቦ ካዕበ እስመ ተአመነ በትንቢተ ሴዴቅያስ እስከ ቀስለ በሐጸ ሶርያ ወሞተ:: ፩ነገ፳፩፥፲፱፥፳፪፥፴፯ ፪ነገ፱፥፴-፴፯

፬ ወለእግዚእነሂ ይቤልዎ ኦ ዐቃቤ ሥራይ ፈውስ ርእሰከ:: ካዕበ ይቤልዎ በመልአኮሙ ለአጋንንት ያወጽኦሙ ለአጋንንት:: ወዓዲ ይቤልዎ በመባ ሕተ መኑ ትገብር ዘንተ ከመዝ ወአብጽሕዎ እስከ ለሞት ወመጠውዎ ለቅንዋተ መስቀል:: ፩ነገ ፳፪፥፲፫-፴፭ ማቴ፳፯፥፵፪ ፥፲፪፥፳፬ ፥፳፩፥፳፫ ፥፳፯:፳፯

፭ ወለጴጥሮስኒ ተቃወመ ትምህርቶ ሲሞን መሠርይ ዘሰማርያ ወዐርገ ውስተ አየራት በኃይለ አጋንንት መስሕታን: ወወድቀ እም ሙስተ ምጽንዓት በኃይለ መንፈስቅዱስ ዘኀዱር ላዕለ ጴጥሮስ:: ሐዋ፰፥፲፯-፳፬

፮ ወለጳውሎስኒ ይቤልዎ ምንተ ይብል ዝዘራኤ ነቢብ::ለሊሁኒ ይቤ ለአይሁድኒ ይመስሎሙ ዘነአብድ ወለአረሚኒ ዘንጌጊ: ወለነሰ ለእለ አመነ ኃይለ እግዚአብሔር ውእቱ:: ሐዋ፲፯፥፲፰ ፩ቆሮ፩፥፳፬

፯ እስመ ሰብእሰ ያበድር ጽልመተ እምነ ብርሃን: እስመ ይትከሠት ኃጣውኢሆሙ በከመ

ምዕራፍ አንድ

የጌና ስብከት ምንባብ

፩ የማይለይ ሦስት የማይታይ የተሠወረ ሙሉ የማይጐድል፣ የማይቆረጥ የሃይማኖት ግንድ፣ በምእመናን ልቡና አድሮ የሚኖር የበረከት መዝገብ፣ በአንድነት የሚሰገድለት በአንድነትም የሚመሰገን በሆነ ወደርሱ የሚጸለየውንም በሚሰማ በእግዚአብሔር ስም፣ በምድርና በሰማይ በባሕርና በቀላይ ለርሱ ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን:: ዮሐ፲፬፥፳፫

፪ ለምእመናን የሚነገር የምሥጢር መጽሐፍ: ላላመኑትም አይደለም: ምድር ተከፍታ እስክትውጣቸው ድረስ የሙሴ መስፍንነቱ ዳታንና አቤሮንን ደስ አላሰኛቸውምና ከማዕጠንቶቻቸውም እሳት ወጥታ እስክትበላቸው ድረስ በቆሬ ልጆች ዓይን ፊት የተወደደ አልሆነም:: ዘኍ፲፮፥፩-፶

፫ ውሾች በድኖቻቸውን እስኪበሉ አመንዝሮችም በደማቸው እስኪታጠቡ ድረስ የነቢዩ የኤልያስ ተግሣጽ ለአክዓብና ለኤልዛቤል የሚያስጸይፍ ሆነባቸው: የሚክያስም ትንቢት ዳግመኛ ልቡን አሳዘነው በሶርያ ፍላፃ ቆስሎ እስኪሞት ድረስ በሴዴቅያስ ትንቢት ታምኗልና:: ፩ነገ፳፩፥፲፱፥፳፪፥፴፯ ፪ነገ፱፥፴-፴፯

፬ ጌታችንንም ባለመድኃኒት ሆይ ራስህን አድን አሉት::ሁለተኛም በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣቸዋል አሉት::ዳግመኛም ይህንን እንደዚህ በማን ሥልጣን ታደርጋለህ አሉት እስከ ሞትም አደረሱት ለመስቀል ችንካርም አሳልፈው ሰጡት:: ፩ነገ፳፪፥፲፫-፴፭ ማቴ፳፯፥፵፪፥ ፲፪፥፳፬ ፥፳፩፥፳፫ ፥፳፯፳፯

፭ የጴጥሮስንም ትምህርቱን ተቃውሞ የሰማርያ መድኃኒተኛ በአሳቾች አጋንንት ኃይል ወደ አየር ወጣ በጴጥሮስ ላይ ባደረ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ግን ከጠፈረ ሰማይ ወደቀ:: ሐዋ፰፥፲፯-፳፬

፮ ጳውሎስንም ይህ ለፍላፊ ምን ይላል አሉት::እርሱም ራሱ ለአይሁድ የምንስት ለአሕዛብም የምንበድል ይመስላቸዋል፤ ለእኛ ላመንን ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው አለ:: ሐዋ፲፯፥፲፰ ፩ቆሮ፩፥፳፬

፯ ሰውስ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ይመርጣል ኃጢአታቸው ይገለጣልና ጌታችን

ይቤ እግዚእነ እስመ ኵሉ ዘእኩይ ምግባሩ ይጸልዕ ብርሃነ:: ንሕነሰ ንሰብክ ሥሉሰ ዘኢይቶሳሕ ጽሙረ ዘኢይትሌለይ:: ዮሐ፫፥፲፱-፳

፰ በከመ አብ ብርሃን ወልድኒ ብርሃን ዘያበርህ ለኵሉ ዓለም::በከመ ወልድ ብርሃን መንፈስ ቅዱስኒ ዘበ፩ ሱራሄ ወጸዳል:: ዮሐ፰፥፲፪

፱ በከመ አብ እሳት ዘኢይትገሰስ ወልድኒ እሳት ዘኢይትለከፍ:: በከመ ወልድ እሳት ዘኢይትለከፍ መንፈስቅዱስኒ እሳት ዘበላህበ ሃይማኖቱ አርሰና ለቤተክርስቲያን:: በከመ አብ ኃይል ዘኢያስተርኢ ወልድኒ ኃይል ዘኢይትከሠት ዘእንበለ ዳዕሙ በሥጋዌሁ::ወበከመ ወልድ ኃይል ዘኢይትከሠት መንፈስቅዱስኒ ኃይል ዘይጸውራ ለቤተ ክርስቲያን ከመ ኢትትገፈታእ እምትንሣኤ ዕልዋን:: ዕብ፲፪፥፳፱

፲ በከመ አብ አምላክ ፍጹም ወልድሂ አምላክ ፍጹም::በከመ ወልድ አምላክ ፍጹም መንፈስቅዱስሂ አምላክ ፍጹም ዘበአሐዱ ራእይ::

፲፩ ንንግርኬ ዘለፋሆሙ ለረሲዓን: ሰብልያኖስ ይቤ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ፩ ገጽ:: ንሕነሰ ንብል ፫ ገጽ ወ፩ ራእይ ፫ አካል ወ፩ አምላክ፣፫ አስማት ወ፩ እግዚአብሔር::

፲፪ አቡርዮስ ይቤ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ዘዘዚአሁ::ንሕነሰ ንብል አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ፩ አምላክ ወ፩ ራእይ ወአሐቲ መንግሥት ወአሐቲ ሥምረት:: አርዮስ ይቤ ፍጡር ውእቱ ክርስቶስ:: ንሕነሰ ንብል ኢፍጡር ወኢግቡር ኢንቱግ ወኢብዑድ እምህላዌ አቡሁ::

፲፫ ንስጥሮስ ይቤ ወልድ ከመ ፩ እምነቢያት ወሰበ ተራከበ ወልደ እግዚአብሔር በወስተ ዮርዳኖስ ኮነ አምላከ በጸጋ:: ንሕነሰ ንብል አምላክ ውእቱ እምቅድመ ዓለም ወእስከ ለዓለም ዘዕሩይ ምስለ አብ በመለኮቱ::

፲፬ ፎጢኖስ ይቤ ለፌ እማርያም ህላዌሁ ለወልደ እግዚአብሔር ወአኮ እምትካት:: ንሕነሰ ንብል ህላዌሁ ውእቱ እምቅድመ አዝማን ወመዋዕል እምቅድመ ሰዓት ወዕለት:ወበደኃሪ መዋዕል ተሠገወ እማርያም ቅድስት ድንግል ዘእንበለ ዘርአ ብእሲ በእንተ መድኃኒትነ:: ገላ፬፥፬

፲፭ አርጌንስ ይቤ የሐጽጽ ወልድ እምአብ ወኢይሬእዮ:ወየሐጽጽ መንፈስቅዱስ እምወልድ ወኢይክል ነጽሮቶ::ንሕነሰ ንብል አልቦ መዓርግ

በወንጌል ሥራው ክፉ የሆነ ሁሉ ብርሃንን ይጠላል እንዳለ:: እኛ ግን የማይጨመርበትና የማይለይ ሥላሴን እንሰብካለን:: ዮሐ፫፥፲፱-፳

፰ አብ ብርሃን እንደሆነ ወልድም ለሰው ሁሉ የሚያበራ ብርሃን ነው:: ወልድ ብርሃን እንደሆነ መንፈስቅዱስም ፍጹም በሆነ አንድ ጸዳል ያለ ብርሃን ነው:: ዮሐ፰፥፲፪

፱ አብ የማይዳሰስ እሳት እንደሆነ ወልድም የማይያዝ እሳት ነው:: ወልድ የማይያዝ እሳት እንደሆነ መንፈስቅዱስም በሃይማኖት ሙቀት ቤተ ክርስቲያንን የሚያሞቃት እሳት ነው:: አብ የማይታይ ኃይል እንደሆነ ወልድም ሰው በመሆኑ ካልሆነ በቀር የማይገለጥ ኃይል ነው:: ወልድ የማይገለጥ ኃይል እንደሆነ መንፈስ ቅዱስም ከጥፋት ሰዎች መነሣሣት የተነሣ እንዳትገለባበጥ ቤተ ክርስቲያንን የሚጠብቃት ኃይል ነው:: ዕብ፲፪፥፳፱

፲ አብ ፍጹም አምላክ እንደሆነ ወልድም ፍጹም አምላክ ነው:: ወልድ ፍጹም አምላክ እንደሆነ መንፈስቅዱስም በአንድ ኅብረ መልክእ ያለ ፍጹም አምላክ ነው::

፲፩ የዝንጉዎችን ተግሣጽ እንናገር:: ሰብልያኖስ አብና ወልድ መንፈስቅዱስም አንድ ገጽ ናቸው አለ:: እኛ ግን ሦስት ገጽ አንድ ኅብረ መልክእ ሦስት አካል አንድ አምላክ ሦስት ስሞች አንድ እግዚአብሔር እንላለን::

፲፪ አቡናርዮስ አብና ወልድ መንፈስቅዱስም ለየራሳቸው ናቸው አለ፣ እኛ ግን አብና ወልድ መንፈስቅዱስም አንድ አምላክ አንድ ኅብረ መልክእ አንዲት መንግሥት አንዲት ፈቃድ ናቸው እንላለን::አርዮስ ክርስቶስ ፍጡር ነው አለ እኛ ግን ፈጽሞ ያልተፈጠረ ከአባቱም አኗኗር የጐደለና የተለየ ያይደለ እንደሆነ እንናገራለን::

፲፫ ንስጥሮስ ወልድ ከነቢያት እንደ አንዱ ነው የእግዚአብሔር ልጅ በዮርዳኖስ ባደረበት ጊዜ በጸጋ አምላክ ሆነ አለ:: እኛ ግን ከዘላለም እስከ ዘላለም በመለኮቱ ከአብ ጋር የተካከለ አምላክ ነው እንላለን::

፲፬ ፎጢኖስ የእግዚአብሔር ልጅ ህልውና ከማርያም ከተወለደ ወዲህ ነው፤ ከጥንትም አይደለም አለ::እኛ ግን ከዘመናትና ከጊዜ ከሰዓትና ከዕለት አስቀድሞ ነበረ በኋላኛው ዘመን እኛን ስለማዳን ያለ ወንድ ዘር ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወለደ እንላለን:: ገላ፬፥፬

፲፭ አርጌንስ ወልድ ከአብ ያንሣል አይተካከለውም መንፈስቅዱስም ከወልድ ያንሳል እርሱንም ማየት አይቻለውም አለ::

ውስተ ሥላሴ ኢሑጻጼ ወኢፍድፋዴ አላ ዘውግ በመለኮት ወእትዛን በጽምረት።

፲፮ ወቦ እለ ይቤሉ ተመይጠ ቃለ መለኮት ለከዊነ ሰብእ።ንሕነሰ ንብል ኢተመይጠ ቃለ መለኮት እምህላዌሁ አላ ተዋሐደ ዘእንበለ ቱሳሔ ወኮነ ጽሙረ ዘእንበለ ሙያጤ።ወቦ እለ ይቤሉ ለፌ እምጥምቀተ ክርስቶስ ክዋኔሁ ለመንፈስ ቅዱስ።ንሕነሰ ንብል እመቅድመ ዓለም ሀሉ ወይሄሉ እስከ ለዓለም።

፲፯ ቢቱ ይቤ ይመጽእ ወልድ ዘእንበለ አቡሁ ለፍዳ ኃጥአን ወለዕሤተ ጻድቃን። ንሕነሰ ንብል ይመጽኡ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ከመ ይኩንኑ ሕያዋነ ወሙታነ በ፩ ዐውድ ወበአሐቲ ሙቃስ።

፲፰ አንጢዲቆማርያጦስ ይቤሉ ዘውእቶሙ ፀረ ማርያም እምድኅረ ወለድቶ ማርያም ለመድኃኒነ ተደመረት ምስለ ዮሴፍ። ንሕነሰ ንብል ወላዲተ እግዚአብሔር ይእቲ ማርያም እምድኅረ ወለደቶ ነበረት በድንግልና እስከ ለዓለም። አውጣኪ ይቤ ሥጋሁ ለክርስቶስ ኢኮነ ድኩመ ከመ ሥጋነ ወኢሐመ። ንሕነሰ ንብል ሥጋሁ ለክርስቶስ ደከመ ወሐፈወ ርኅበ ወጸም አ ሐመ ወሞተ በሥጋዌሁ ወአልቦ ዘተርፎ እምሕገ ሰብእ ዘእንበለ ኃጢውእ ባሕቲቶን።
ሕዝ፵፬፥፪ ማቴ፩፥፫ ሉቃ፩፥፴፬

፲፱ ሳዊሮስ ጳጳስ ዘሕንድክያ ወታኦዶስዮስ ዘእለስክንድርያ ይቤሉ ሐመ ወልደ እግዚአብሔር በኵርሕ ወሞተ ዘእንበለ ፈቃዱ።ንሕነሰ ንብል ሐመ በፈቃዱ ወሞተ በሥምረቱ ወተንሥአ በኃይለ መለኮቱ። ወካዕበ አቡርዮስ ይቤ አልቦቱ ልብ ወነፍስ ለትስብእተ ክርስቶስ ወመለኮቱ ኮና ሀየንተ ነፍስ ወልብ። ንሕንሰ ንብል ቦቱ ነፍሰ ሰብአዊ ወቦቱ ልቡና ጠባይዓዊ ወካዕበ ቦቱ ዕበየ መለኮታዊ ወቦቱ ክሂል እግዚአብሔራዊ።

፳ አፍቲክስ ይቤ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወረደ እምሰማይ። ንሕነሰ ንብል ሥጋሁ ለክርስቶስ ወነፍሱ እምጠባይዓ ፍጥረቱ ለአዳም ዘነሥአ ዘእንበለ ዘርአ ብእሲ ዘእምባሕቲታ ንጽሕት ድንግል ገሊላዊት ማርያም። መንክዮስ ይቤ ምትሐት ሥጋሁ ለክርስቶስ ወአኮ ሥጋ እጓለ እመሕያው። ንሕነሰ ንብል ፍጹም ትስብእቱ ለክርስቶስ ሥጋ እንተ ትትገለስ ወአጽም ዘይጸንዓ ለማኅፈደ ሥጋ ደም እንተ ትትከዐው አሥራወ ወአምትንተ መዓሥረ ሥጋዌ ጸጕር ሠርፀ ድማኅ ወሐንገዘ ነፍስ እንተ ኢታስተርኢ ወመንፈስ ሕይወት እንተ ትሌቡ ወትትናገር ወአጽፋር ሠርፀ አጻብዕ ዘእእዳው ወእእጋር።

እኛ ግን በሥላሴ ዘንድ በማዕረግ ማነሥና መብለጥ የለም በመለኮት አንድ ወገን ናቸው እንላለን።

፲፮ የመለኮት ቃል ሰው ወደመሆን ተለወጠ የሚሉ አሉ እኛ ግን ያለጭማሪ ተዋሐደ እንጂ መለኮታዊ ቃል ከባሕርዩ አልተለወጠም፡ ያለመለወጥ የተዋሐደ ሆነ እንላለን። የመንፈስ ቅዱስ መገኘት ከክርስቶስ ጥምቀት ወዲህ ነው፡ የሚሉ አሉ። እኛ ግን ከዓለም አስቀድሞ አለ እስከ ዘላለምም ይኖራል እንላለን።

፲፯ ቢቱ ለኃጥአን ፍዳን ለመክፈል ለጻድቃንም በጎ ዋጋ ለመስጠት ወልድ ከአባቱ ተለይቶ ይመጣል አለ። እኛ ግን አብና ወልድ መንፈስቅዱስም በሕያዋንና በሙታን ሊፈርዱ በአንድ አደባባይ በአንዲትም መወቃቀሻ ቦታ ይመጣሉ እንላለን።

፲፰ ፀረ ማርያም የሆኑ አንጢዲቆማርያጦስም ማርያም መድኃኒታችንን ከወለደችው በኋላ ከዮሴፍ ጋር ተገናኝታለች ይላሉ። እኛ ግን ማርያም አምላክን የወለደች ናት ከወለደችውም በኋላ ለዘላለም በድንግልና ኖራለች እንላለን። አውጣኪ የክርስቶስ ሥጋ እንደኛ ሥጋ ደካማ አይደለም መከራንም አልተቀበለም አለ።እኛ ግን የክርስቶስ ሥጋ ደከመ ወዛ ተራበ ተጠማ ታመመ ሰው በመሆኑም ሞተ ከብቻቸው ከኃጢአቶችም በቀር ከሰው ሕግ የቀረው የለም እንላለን። ሕዝ፵፬፥፪ ማቴ፩፥፫ ሉቃ፩፥፴፬

፲፱ የሕንድ ጳጳስ ሳዊሮስ የእለእስክንድርያውም ቴዎዶስዮስ የእግዚአብሔር ልጅ ያለ ፈቃዱ በግድ ሞተ ይላሉ።እኛ ግን በፈቃዱ መከራን ተቀበለ በውዱም ሞተ በመለኮቱም ኃይል ተነሣ እንላለን።ዳግመኛም አቡርዮስ የክርስቶስ ሰውነት ልብና ነፍስ የለውም መለኮቱም ስለልብና ነፍስ ፋንታ ሆነው አለ።እኛ ግን ነፍስ ነባቢት ልቡና ጠባይዓዊ አለው እንላለን። ዳግመኛም መለኮታዊ ጌትነት አምላካዊም ሁሉን ቻይነት አለው።

፳ አፍትኪስ የክርስቶስ ሥጋ ከሰማይ ወረደ አለ። እኛ ግን የክርስቶስ ሥጋና ነፍስ ከአዳም ባሕርይ ብቻዋን ንጽሕት ድንግል ከምትሆን የገሊላ ሴት ማርያም ያለ ወንድ ዘር የነሣው ነው እንላለን። መንክዮስ የክርስቶስ ሥጋ ምትሐት ነው የሰው ልጅም ሥጋ አይደ ለም አለ። እኛ ግን የክርስቶስ ሰውነት ፍጹም የሚዳሰስ ሥጋ የሥጋን አዳራሽ የሚያጸና አጥንት በደም ሥሮች ውስጥ የምትፈስ ደም ሰውነትን የሚያሥሩ ጅማቶች አናትን የሚሸፍን ጠጕርና ቅንድብ የማትታይ ነፍስ የምታስተውልና የምትናገር የሕይወት እስትንፋስ የእጆችና የእግሮች ቡቃያ ጥፍሮች አሉት እንላለን።

፳፩ አርሲስ መናፍቃን ይቤሉ ወረደ ውስተ ሲኦል በነፍስ ወሥጋ። ንሕነሰ ንብል ወረደ ውስተ ሲኦል ቃለ መለኮት ምስለ ነፍስ ባሕቲታ ወለሥጋሰ አውረድዋ እምዲበ መስቀል ዮሴፍ ወኒቆዲሞስ ወጠብለልዋ በልብሰ ገርዜን ወወደይዋ ውስተ ከርሠ መቃብር ይእቲኒ ነበረት ባሕቲታ እንበለ ነፍስ እስከ አመ ትንሣ ኤሁ። ወመለኮቱሰ ምስለ ነፍስኒ ሀለወ እም ሥጋሁኒ ኢተፈልጠ ወበየማነ አብኒ ኮነ ግጽወ በከመ ሀላዊሁ ዘእምቅድም እስመ ይመልእ በኵለሄ ወይሄሉ ውስተ ኵሉ። ዮሐ፲፱፥፴፰-፵፪

፳፪ ልዮን ሊቀ ጳጳሳት ዘሮሜ ይቤ የሐጽጽ ትስብእት እመለኮት። ንሕነሰ ንብል ኢየሐጽጽ ትስብእቱ ለክርስቶስ እመለኮቱ እም ድኅረ ፩ ከዊን። ማኅበረ ኬልቄዶን ይቤሉ መለ ኮት ወትስብእት በክልዔ ፍናው ወበክልዔ ሥርዓት። ንሕነሰ ንብል አምላክ ዘተሰብአ እማርያም ድንግል ፩ አምላክ ወ፩ ሥምረት።

፳፫ ወቦ እለ ይቤሉ አርአያሁ አዕረገ ዲበ ዕፀ መስቀል ወአኮ ውእቱ ዘተቀነወ። ንሕነሰ ንብል ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ለቤዛ ብዙኃን ተጸፍዐ እምገብረ ሊቀ ካህናት ወበዐውደ ጲላጦስ ተቀሥፈ ወበሐጻውንት ተቀነወ ወበኵናተ ለንጊኖስ ተረግዘ። ማቴ፳፯፥፳፯ ዮሐ፲፱፥፴፬

፳፬ ወካዕበ ዓዲ ቦ እለ ይቤሉ ከመ ይከውን ንሥእተ መንፈስ ሕይወት ውስተ ሥጋሆሙ ለሕፃናት እምንፍሐተ መንፈሱ ለእግዚአብሔር በከመ ኮነ ላዕለ አዳም። ንሕነሰ ንብል እስመ ፀአተ ነፍስ ወሥጋ እምሐቌ ብእሲ በዘርአ ሙላ ድ ይትዐቀር ውስተ ማኅፀነ ብእሲት ወእም ኔሃኒ ይከውን ቱሳሔ ጠባይዕ ዘሥምረተ ብእሲ ወብእሲት ዘበትእዛዘ እግዚአብሔር ይከውን ተስእሎ እመሂ ዘርስ ወእመሂ ዘወለት። ዘፍ፪፥፯

፳፭ ወዓዲ ይቤ አርጌንስ አዕዳል ዘአል በሶሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን ሥጋ ውእቱ ዘላዕሌነ እንተ ባቲ ናንሶሱ ንሕነ ወአኮ አዕዳለ አነዳ ዘእምዕስት። ንሕነሰ ንብል ቦሙ ሥጋ እምቅደም እምአመ ተልሕኩ ወዘአል በሶሙሰ እግዚአብሔር ልብሰ አዕዳል ውእቱ ዘእምዕስት ልብሰ ኂስ በእንተ ዘአስተሐቀሩ ትእዛዞ። ዘፍ ፫፥፳፩

፳፮ ወቦ እለ ይብሉ እፎ የኀድር ኃይለ መለኮት ዘሰማየ ሰማያት ኢያገምሮ ውስተ ቤተ ክርስቲያን እንተ ተገብረት በእደ እጓለ እመሕ ያው ዘንስቲት ትርብዕተ ገበዋቲሃ። ወካዕበመ ይቤሉ ይክልኑ ኅብስት ከዊነ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወወይነ ምሥጢርኒ ከዊነ ደሙ።ንሕነሰ ንብል

፳፩ አርሲስ የተሰኙ መናፍቃን በነፍስና በሥጋ ወደ ሲኦል ወረደ ይላሉ። እኛ ግን መለኮታዊ ቃል ከብቻዋ ከነፍስ ጋር ወደ ሲኦል ወረደ፤ ሥጋን ግን ዮሴፍና ኒቆዲሞስ ከመስቀል አወረዱት በበፍታም ገንዘው በመቃብር ውስጥ አኖሩት እርሷም እስከ ትንሣኤው ድረስ ብቻዋን ያለነፍስ ቆየች፤ መለኮት ግን ከነፍሱ ጋር ነበረ ከሥጋውም አልተለየም በአብም ቀኝ ከዓለም አስቀድሞ እንደነበረ አኗኗሩ በአካል የተለየ ሆነ በሁሉ ሥፍራ በሁሉ ዘንድ መልቶ ይኖራልና። ዮሐ፲፱፥፴፰-፵፪

፳፪ የሮሜ ሊቀጳጳሳት ልዮን ሥጋ ከመለኮት ያንሣል አለ።እኛ ግን ከአንድነት በኋላ የክርስቶስ ሥጋው ከመለኮቱ አያንሥም እንላለን። የኬልቄዶን ማኅበርተኞች መለኮትና ሥጋ በሁለት መንገድ በሁለት ሥርዓት ናቸው አሉ። እኛ ግን ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው የሆነው አምላክ አንድ አካል አንድ ፈቃድ ነው እንላለን።

፳፫ አምሳሉን ወደ መስቀል አወጣ የተቸነከረ እርሱ አይደለም የሚሉ አሉ. እኛ ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ለብዙዎች መዳን በሊቀ ካህናት አገልጋይ ፊቱን ተጸፋ። በጲላጦስም አደባባይ ተገረፈ በብረቶችም ተቸነከረ በለንጊኖስም ጦር ተወጋ እንላለን።ማቴ፳፯፥፳፯ ዮሐ፲፱፥፴፬

፳፬ ዳግመኛም በአዳም ላይ እንደሆነው በሕፃናት አካል ውስጥ ከእግዚአብሔር እስት ንፋስ እፍታ የሕይወት እስትንፋስን መቀበል እንደሚደረግ የሚናገሩ አሉ። እኛ ግን የነፍስና የሥጋ መውጣት ከወንድ ጭን በመዋለጃ ዘር ወጥቶ በሴቲቱ ማኅፀን ይፀነሳል ከእርሷም በእግዚአብሔር ትእዛዝ የሚሆን የወንድና የሴት ፈቃድ የጠባይ መቀላቀል ይሆናል ወንድም ቢሆን ሴትም ቢሆን ይሣላል እንላለን። ዘፍ፪፥፯

፳፭ ዳግመኛም አርጌንስ እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ያለባሳቸው ቁርበት እኛ የምንመላለስበት በላያችን ያለ ሥጋ ነው የቁር በትም ልብስ አይደለም አለ። እኛ ግን ሥጋስ ቀድሞም በተፈጠሩ ጊዜ አላቸው እግዚአብሔር ያለበሳቸው ግን የቁርበት ልብስ ነው ትእዛዙን ስላቃለሉ የነቀፋ ልብስ ነው እንላለን።ዘፍ ፫፥፳፩

፳፮ ሰማየ ሰማያት የማይወስነው እግዚአ ብሔር አራት ጉናቿ ባነሡ በሰው ልጆች እጅ በተሠራች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዴት ያድ ራል የሚሉ አሉ።ሁለተኛም ኅብስት የክርስቶስን ሥጋ የምሥጢርም ወይን ደሙን መሆን ይችላልን ይላሉ። እኛ ግን በጽርሐ አርያም ያለ

የኀድር ኃይለ መለኮት ውስተ ቤተክርስቲያን ከመ ይቀድሳ በደሙ እንዘ ኢየዐርቅ ህላዌሁ በጽርሐ አርያም፡፡ ወኅብስትኒ ይትመየጥ ለከዊነ ሥጋሁ እምከዊነ ኅብስት ዘልማድ ወወይንኒ ይትመየጥ ለከዊነ ደም እምከዊነ ወይን ዘልማድ ሶበ ይትቄደስ በርደተ መንፈስቅዱስ፡፡

፳፯ ወቦ እለ ይቤሉ ከመ ተፀርዓት ኦሪት በምጽአተ ወንጌል ወበጠለ ትንቢተ ነቢያት በስብከተ ሐዋርያት ወተሥዕረት ሰንበት በእሑድ ትንሣኤ፡፡ ንሕነሰ ንብል ከብረት ኦሪት በስብከተ ወንጌል ተለዐሉ ነበያት በትምህርተ ሐዋርያት ተከለለት ሰንበተ አዕርፎ ዘእምፍጥረተ ዓለም በሰንበተ ትንሥኤ ዘመድኅነ ዓለም፡፡

፳፰ ወቦ ካዕበ ዘሮፀ ዜና ውስተ እዘኒነ ከመ ይትከሀዱ በእንተ ማርያም ወመስቀል መንፈቆሙ እንዘ ይብሉ ተዐቢ ማርያም እንተ ወለደቶ እም ዕፀ መስቀሉ ወመንፈቆሙሂ ይቤሉ የዐቢ መስቀሉ ዘተጠምቀ በደመ ሕማማቲሁ፡፡ ንሕነሰ ንብል ነአምን በማርያም ከመ ወላዲተ እግዚአብሔር ይእቲ፡ ወነአምን በመስቀሉ ከመ ማዕተበ ብርሃን ውእቱ ዘተቀደሰ በደመ ትስብእተ መለኮቱ፡፡ ፍልብያኖስ ይቤ ክልዔ ገጸ መለኮቱ ወትስብእቱ ለመድኃኒነ ክርስቶስ፡፡ ንሕነሰ ንብል በ፩ ገጽ ወበ፩ ህላዌ ትስብእቱ ወመለኮቱ ለአምላክነ ፡፡

፳፱ መቅዶንዮስ ይቤ መንፈስቅዱስ ፍጡር ውእቱ ፡አብሰ ወወልድ ዕሩያን ወኅቡራን ፡፡ ወንሕነሰ ንብል መንፈስቅዱስ ኢፍጡር ወኢግቡር ወኢነኪር እምነ አብ ወወልድ አላ እሐዱ ራእይ ወእሐዱ ህላዌ ዘአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፡፡ ሰዱቃውያን ወእለ ከማሆሙ ይቤሉ አልቦ ትንሣኤ ምውታን፡፡ንሕነሰ ንብል ቦ ትንሣኤ ሙታን ወቦ ፍዳ ለኃጥአን ወዕሤት ለጻድቃን፡፡ ማቴ፳፰፥፲፱ ዮሐ፲፭፥፳፮-፳፱ ሐዋ፲፫፥፪

፴ ንግባእኬ ኀበ ጥንተ ነገር ከመ ንዝልፎ ለሰባልዮስ ዘይቤ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ፩ ገጽ፡፡ እፎኬ ይትበሀል ፩ ገጽ ህላዌሁ ለሥሉስ ዘበእንቲአሁ ይነግራ መጻሕፍት በበጾታሆን፡፡ ቀዳሚ ኵሉ ትብል ቅድስት ኦሪት ወይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ፡፡ ኢይቤ ባሕቲቱ አብ በአርአያየ ወበአምሳልየ ከመ ዘባሕቲቱ አብ ወኢይቤ በአርአያከ ወበአምሳሊከ ከመ ዘባሕቲቱ ወልድ፡፡ ወዓዲ ኢይቤ በአርአያሁ ወበአምሳሊሁ ከመ ዘባሕቲቱ መንፈስቅዱስ አላ ይቤ በአርአያነ ወበአም ሳሊነ ፡፡እእምርኬ ከመ በአርአያ እግዚአብሔር ተሥዕለ እጓለ እመሕያው፡፡ ዘፍ፩፥፳፮

አናኗሩ ሳይጉድል ይቀድሳት ዘንድ የመለኮት ኃይል በቤተ ክርስቲያን ያድራል፡፡ ኅብስትም በመንፈስቅዱስ መውረድ በተቀደሰ ጊዜ ከልማዳዊ ኅብስትነት ሥጋውን ወደመሆን ይለወጣል ወይንም ከልማዳዊ ወይንነት ደሙን ወደመሆን ይለወጣል እንላለን፡፡

፳፯ በወንጌል መምጣት ኦሪት እንደ ቀረች በሐዋርያትም ስብከት የነቢያት ትንቢት እንደ ጠፋ ሰንበትም ትንሣኤ በሆነባት በእሑድ እንደተሻረች የሚናገሩ አሉ፡፡እኛ ግን ኦሪት በወንጌል ስብከት ከበረች ነቢያትም በሐዋርያት ትምህ ርት ከፍ ከፍ አሉ ዓለምን ከመፍጠር የማረፍ ሰንበትም በዓለም አዳኝ ትንሣኤ ዘውድ ተቀዳ ጀች እንላለን፡፡

፳፰ ዳግመኛም ስለማርያምና ስለ መስቀል እንደሚከዱ በጆሮአችን የገባ ወሬ አለ፣ እኩሌ ቶቹ የወለደችው ማርያም ከመስቀሉ ትበል ጣለች ይላሉ እኩሌቶቹም በሕማማቱ ደም የተነከረ መስቀሉ ይበልጣል ይላሉ፡፡ እኛ ግን ማርያም አምላክን የወለደች እንደሆነች እናም ናለን፡፡ መስቀሉም መለኮት የተዋሐደው ትስብእት ደም የተቀደሰ የብርሃን ማዕተብ መሆ ኑን እናምናለን፡፡ ፍልብያኖስ የመድኃኒታችን የክርስቶስ መለኮቱና ትስብእቱ ሁለት ገጽ ነው አለ፡፡እኛ ግን የአምላካችን የመለኮቱና የትስብእቱ ባሕርይ በአንድ ገጽ በአንድ አካል ያለ ነው እንላለን፡፡

፳፱ መቅዶንዮስ መንፈስቅዱስ ፍጡር ነው አብና ወልድ ግን የተካከሉ አንድ ናቸው አለ፡፡ እኛ ግን መንፈስቅዱስ ፈጽሞ ያልተፈጠረ ከአብና ከወልድም ያልተለየ ነው አንድ ኅብረ መልክአ ነው እንጂ የአብና የወልድ የመንፈስ ቅዱስም ባሕርይ አንድ ነው እንላለን፡፡ ሰዱቃውያንና እንደነርሱ ያሉ ትንሣኤ ሙታን የለም ይላሉ፡፡እኛ ግን ትናሣኤ ሙታንስ አለ ለኃጥአን ፍዳ ለጻድቃንም በጎ ዋጋ አለ እንላለን፡፡ ማቴ፳፰፥፲፱ ዮሐ፲፭፥፳፮-፳፱ ሐዋ፲፫፥፪

፴ አብና ወልድ መንፈስቅዱስም አንድ ገጽ ናቸው ያለ ሰባልዮስን እንወቅሰው ዘንድ ወደቀደመ ነገራችን እንመለስ፡፡መጻሕፍት በየወገ ናቸው ስለርሱ የሚናገሩለት የሥላሴ አካል እንደምን አንድ ገጽ ይባላል፡፡ ከሁሉ በፊት የከበ ረች ኦሪት እግዚአብሔርም አለ ሰውን በአርአያ ችንንና በምሳሌያችን እንፍጠር ትላለች፡፡ለወልድ ለብቻው እንደሚገባ በአርአያዬና በምሳሌዬ አላለም፣ ሁለተኛም ለመንፈስቅዱስ ለብቻው እን ደሚገባ በአርአያውና በምሳሌው አላለም፣ በአርአያችንና በምሳሌያችን አለ እንጂ፡፡የሰው ልጅ በእግዚአብሔር አርአያ እንደተፈጠረ ዕወቅ፡፡ ዘፍ፩፥፳፮

፵፩ ወካዕበመ አእምር ግጻዌሁ ለትሥልስተ መለኮት፡፡ዳዊትኒ ይቤ ገጻ ዚአከ አኀሥሥ እግዚኦ፡፡ ያቀድም ኀበ አብ፡፡ ኀሠሥኩ ገጸከ ያተሉ ኀበ ወልድ፡፡ ወኢትሚጥ ገጸከ እምገብርከ፡ ያሜልስ ኀበ መንፈስቅዱስ፤ ናሁኬ ጽሒቀ ነቢይ ለኀሢሠ ገጻ ሥላሴ፡፡ ወዘሰ ይሜህር ፩ ገጻ ኢጥሙቅ ወኢቅቡዕ ወኢክርስቱን ውእቱ፡፡ መዝ፹፰፥፮

፵፪ ወዓዲ ተብህለ በመዝሙር ዘበሃሌ ሉያ የማነ እግዚአብሔር ገብረት ኃይለ፡፡ ዝኒ በእንተ አብ፡፡ የማነ እግዚአብሔር አልዐለተኒ፡፡ ዝኒ በእንተ ወልድ እስመ ዘበትስብእተ መለኮቱ ለክርስቶስ ኮነ ልዕልናሁ ለእጓለ እመሕያው በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል እስመ ወልደ እግዚአብሔር ወልደ እጓለ እመሕያው ውእቱ፡፡ መዝ፻፲፯፥፲፮

፵፫ ወዓዲመ ይሜልስ ወይቤ የማነ እግዚአብሔር ገብረት ኃይለ፡፡ ዝኒ በእንተ መንፈስቅዱስ፡፡ ኃይልሰ ይተረጐም በጽንዓ መለ ኮተ እግዚአብሔር ዘይሬኢ ወዘኢያስተርኢ ዘይገ ስስ ወዘኢይትገሰስ ዘይቀኒ ወዘኢይትቀነይ፡፡ ናሁኬ ነገርነ ጾታሁ ለሥላሴ፡፡ ወለትምህርተ ሰብልያኖስ ሲኦል ጕሥዐቶ ወገሃነም ቴአ ዘእም እስትንፋሰ አፉሁ ለሰይጣን፡፡ወጽአ ወተዘርአ ውስተ ልበ ፅቡሳነ ኅሊና በቀለሂ ወልሀቀሂ ወፈረየ ሦከ ኃጢአት፡፡ ወበእንተዝ ሐመት ቤተ ክርስቲያን ምስለ ደቂቃ፡፡

፵፬ ኦ ሰባልዮስ አርዌ ምድርኑ ሦጠ ሕምዞ ውስተ ልብከ ወሚመ አፍዖትኑ፡ እስመ ትብል በአፉከ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ካዕበመ ትብል ፩ ገጽ፡፡ ወእመሰ ፩ ገጽ መኑኬ አብ ወመኑ ወልድ ወመኑ መንፈስቅዱስ፡፡ ወእመሂ ትብል አብኒ ውእቱ ወልድኒ ውእቱ መንፈስቅዱስኒ ውእቱ መኑኬ ፈናዊ ወመኑ ተፈናዊ፡፡ናሁኬ በእንተ ርእሱ ወበ እንተ አቡሁ ይነግር ወልደ እግዚአብሔር እንዘ ይብል እስመ አብ ዘፈነወኒ የዐቢ እምኵሉ፡፡ ወበእንተ መንፈስቅዱስ ይብል ወእፌኑ ለክሙ ካልዐ ጰራቅሊጦስሃ፡፡ ናሁኬ ይሰምዮ ካልዐ ለመንፈስቅዱስ፡፡ ወካዕበመ ይነግር በእንተ አቡሁ እንዘ ይብል ካልዕ ሰማዕትየ ውእቱ አብ ዘፈነወኒ፡፡ ወበእንተ ርእሱኒ ይነግር እንዘ ይብል ወአልቦ ዘይክል መጺአ ኀበ አብ ዘእንበለ እንተ ኀቤየ፡፡ ዮሐ፲፬፥፲፮ ፥፳፰

፵፭ ወካዕበ ይቤ ተኀደጉኒ ባሕቲትየ ወት ዘረዉ ዘዘዚአክሙ ወኢኮንኩ ባሕቲትየ እስመ አብ ምስሌየ፡፡ ወካዕበ ይቤ ወለዘሰ አፍቀረኒ ያፈቅሮ አቡየ ወንመጽእ ወነኀድር ምስሌሁ ወንገብር ምዕራፈ ኀቤሁ፡፡ናሁኬ ይነግር በእንተ

፵፩ ሁለተኛም የሥላሴን መልክ ዕወቅ ዳዊትም አቤቱ ፊትህን እሻለሁ አለ፡፡ የአብን አስ ቀደመ፤ፊትህን ፈለግሁ ብሎ ወልድን አስከተለ፡፡ ፊትህን ከአገልጋይህ አትመልስ ብሎ ሦስተኛ የመንፈስቅዱስን ተናገረ፡፡ እነሆ ነቢይ የሥላሴን መልክ ለመፈለግ ተጋ፤ አንድ ገጽ ብሎ የሚያስተምር ያልተጠመቀ ያልተቀባ ክርስቲያንም ያልሆነ ነው፡፡ መዝ፹፰፥፮

፵፪ ዳግመኛም በሃሌ ሉያ በሚመጀምረው መዝሙር የእግዚአብሔር ቀኝ ኃይልን አደረገች አለ ይህም ስለአብ ነው፡፡ የእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ አደረገችኝ አለ ይህም ስለወልድ ነው፤ መለኮት በተዋሐደው የክርስቶስ ትስብእት የሰው ልጅ ክብሩ ሆኗልና ጌታ በወንጌል የእግዚአብሔር ልጅ የሰው ልጅ ነውና እንዳለ፡፡ መዝ፻፲፯፥፲፮

፵፫ ዳግመኛም ሦስተኛ መልሶ የእግዚ አብሔር ቀኝ ኃይልን አደረገች አለ፤ይህም ስለ መንፈስቅዱስ ነው ኃይልም ሁሉን በሚያይ እር ሱ ግን በማይታይ በሚዳስስ እርሱ ግን በማይ ዳሰስ በሚገዛ እርሱ ግን በማይገዛ በእግዚ አብሔር መለኮት ጽናት ተተርጕሟል፡፡ እነሆ የሥላሴን ማዕረግ ተናገርን የሰባልዮስን ትምህር ት ግን ሲኦል ገሳችው ገሃነምም ከሰይጣን ከአፉ ተፋው ኅሊናቸው ደካማ በሆነ ሰዎች ልብ ውስጥ ተዘራ በቀለ አደገም የኃጢአት እሾህንም አፈራ፡፡ ስለዚህም ነገር ቤተክርስቲያን ከልጆቿ ጋር መከራን ተቀበለች፡፡

፵፬ ሰባልዮስ ሆይ እባብ በልብህ ውስጥ መርዝ ጨመረን ወይስ እፉኝት፡፡ በአንደበትህ አብና ወልድ መንፈስቅዱስም ትላለህ፤ ሁለተኛ አንድ ገጽ ትላለህ፡፡አንድ ገጽስ ከሆነ አብ ማን ነው ልጁስ ማን ነው መንፈስቅዱስስ ማን ነው፤ አብ ነው ወልድም ነው መንፈስቅዱስም ነው ብትል ላኪ ማን ነው ተላኪስ ማን ነው ፤እነሆ የእግዚአብሔር ልጅ ስለአባቱ የላከኝ አብ ከሁሉ ይበልጣል ብሎ ይናገራል ስለ መንፈስ ቅዱስም ሁለተኛ ጰራቅሊጦስን እልክላችኋላሁ አለ፡ እነሆ መንፈስቅዱስን ሌላው ይለዋል፡፡ ሁለተኛም ምስክሬ ሌላ ነው የላከኝ አብ፤ ሁለተኛም የላከኝ አብ ካልሳበው በቀር ወደ እኔ መምጣት የሚችል የለም፤ ስለራሱም በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ወደአብ መምጣት የሚችል የለም ብሎ ይናገራል፡፡ ዮሐ፲፬፥፲፮ ፥፳፰

፵፭ ዳግመኛም እኔን ብቻዬን ትታችሁኝ ለየራሳችሁ ትበተናላችሁ ብቻዬን ግን አይደ ለሁም አብ ከእኔ ጋር ነውና አለ፡፡ሁለተኛም የሚወደኝን አባቴ ይወደዋል እኛም እንመጣለን በርሱም እናድራለን በርሱም ማረፊያ እናደርጋ ለን፡፡ እነሆ እንመጣለን በእርሱም እናድራለን

ዘለክልዔ ወአኮመ ዘለአሐዱ ሶበ ይብል ንመጽእ ወንኀድር ምስሌሁ፡፡ ዮሐ፲፬+፳፫፣፲፮+፵፪

፵፮ ወካዕበመ ይነግር በእንተ መንፈስ ቅዱስኒ ወይቤ አነ እስእሎ ለአብ ይፌኑ ለክሙ ጰራቅሊጦስሃ መንፈሰ ጽድቅ ዘኢይክል ዓለም ነሚአቶ፡፡ ናሁ ያኤምር በዝ ጾታ ሥላሴ፡፡ወልድ ሰአሎ ለአቡሁ ከመ ይፌንዎ ለጰራቅሊጦስ ወጰራቅሊጦስ ተፈነወ ኀበ ሐዋርያት፡፡ ወዓዲ ይቤ ኵሎ ዘነገርኩክሙ ኢትክሉ ጸዊሮቶ ይእዜ ወመጺኦ ውእቱ ጰራቅሊጦስ ዘይፌኑ አብ በስምየ ያጤይቀክሙ ኵሎ ወያዜክረክሙ፡፡

፵፯ ወካዕበ ይብል በእንቲአሁ ወበእንተ አቡሁ ውስተ ኦሪትክሙ ጽሑፍ ስምዐ ፪ ሰብእ ወ፫ እሙን ውእቱ፡ ወአነ ሰማዕት ለርእስየ ወሰማዕትየ አብ ዘፈነወኒ፡፡ ወካዕበ ይቤ በእንተ ጰራቅሊጦስ ወመጺአ ጰራቅሊጦስ ዘአነ እፌኑ ለክሙ እምኀበ አብ ውእቱ ሰማዕትየ ዘይወጽእ እምኀበ አብ መንፈሰ ጽድቅ ወአንትሙኒ ሰማዕ ትየ ከመ እምትካት ሀሎ ምስሌየ፡፡ ዮሐ፲፭+፳፮

፵፰ በእንተ አቡሁ ወበእንተ ርእሱ ይነግር እንዘ ይብል ኵሎ ዘሰማዕኩ በኀበ አቡየ እነግር ወኢይነግር ዘእምኀቤየ ወኢምንትኒ ወቃለ ዚአየ ዘትሰምዑ ኢኮነ ዚአየ ዘእንበለ ቃሉ ውእቱ ለአብ ለዘፈነወኒ ፡፡ ወበእንተ ጰራቅሊጦስኒ ይቤ ወመጺኦ ውእቱ መንፈሰ ጽድቅ ይመርሐክሙ በኵሉ ጽድቅ እስመ ኢይነግር ዘእምኀቤሁ ዘሰምዐ ዳእሙ ይነግር ወዘይመጽእ ይነግ ረክሙ፡፡ ውእቱ ኪያየ ይሴብሕ እስመ እምዚአየ ይነሥእ ወይነግረክሙ ኵሎ፡፡ኵሉ ዘቦ ለአቡየ ዚአየ ውእቱ ወበእንተ ዝንቱ እብለክሙ እምዚ አየ ይነሥእ ወይነግረክሙ፡፡ዮሐ፲፪+፵፱ ፣፲፮+፲፫

፵፱ ጳውሎስኒ ይቤ አሐዱ እግዚአብሔር ወአሐዱ ኅሩይ ማእከለ እግዚአብሔር ወሰብእ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘኮነ ሰብአ ወመጠወ ርእሶ ቤዛ ኵሉ፡፡ ወካዕበ ይቤ ኵልክሙ ዘንተ ኅልዩ ዘከመ ገብረ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘውእቱ አርአያ ገጹ ለእግዚአብሔር፡፡ ፩ጢሞ፪+፮ ዕብ፩+፫

፶ አእምርኬ ከመ ሰመዮ ጳውሎስ ለወልድ አርአያ ገጹ ለእግዚአብሔር፡፡ እመሰኬ ፩ ገጽ እምይቤ ገጹ ለእግዚአብሔር እስመ አርአያ ገጹ ለእግዚአብሔር ብሂል ወልድ ይመስሎ ለአ ቡሁ፡፡ ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ዘርእየ ኪያየ ርእዮ ለአቡየ፡ ዮሐንስኒ ይቤ ደቂቅየ ዘንተ እጽሕፍ ለክሙ ከመ ኢተአብሱ ወእመኒ ቦ ዘአበሰ ጰራቅሊጦስ ብነ ኀበ አብ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ፩ ዮሐ፪+፩

፶፩ ንዑኬ ንጸውዖሙ ለነቢያተ እግዚአብሔር

ሲል ለሁለት እንደሚገባ ይናገራል ለአንድ እንደሚገባም አይደለም፡፡ ዮሐ፲፬+፳፫፣፲፮+፵፪

፵፮ ዳግመኛም ስለመንፈስቅዱስም ዓለም ሊቀበለው የማይቻለውን የእውነት መንፈስ ጰራቅሊጦስን ይልክላችሁ ዘንድ አብን እለምና ለሁ ብሎ ተናገረ፡፡ እነሆ በዚህም የሥላሴ ትምህ ርት ክፍል ወልድ ጰራቅሊጦስን ይልከው ዘንድ ጠየቀው፡፡ ጰራቅሊጦስም ወደ ሐዋርያት ተላከ ሁለተኛም የምነግራችሁን ሁሉ አሁን ልትሸ ከሙት አትችሉም አብ በስሜ የሚልክላችሁ ጰራቅሊጦስ እርሱ መጥቶ ሁሉን ይነግራችኋል ያሳስባችኋል አለ፡፡

፵፯ ዳግመኛም ስለሱና ስለ አባቱ በኦሪታ ችሁ የሁለት ወይም የሦስት ሰዎች ምስክርነት የታመነ ነው እኔ ለራሴ ምስክር ነኝ የላከኝም አብ ምስክሬ ነው አለ፡፡ሁለተኛም ስለ ጰራቅ ሊጦስ እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ ከአብ የሚ ወጣ የእውነት መንፈስ ጰራቅሊጦስ እርሱም ምስክሬ ነው ከጥንት ጀምሮ ከእኔ ጋር እንደነበረ ምስክሮቼ ናችሁ አለ፡፡ ዮሐ፲፭+፳፮

፵፰ ስለ አባቱና ስለራሱ በአብ ዘንድ የሰማሁትን እናገራለሁ ከራሴም ምንም ምን አልናገርም የምትሰሙት ቃል የላከኝ የአብ ቃል እንጂ የእኔ አይደለም ብሎ ተናገረ፡፡ ስለ ጰራቅ ሊጦስም የእውነት መንፈስ እርሱ መጥቶ ወደጽድቅ ሁሉ ይመራችኋል ከራሱ አንቅቶ አይናገርም የሰማውን ይናገራል እንጂ የሚመ ጣውንም ይነግራችኋል እርሱ እኔን ያከብረኛል ከእኔ ተቀብሎ ይነግራችኋልና፡፡ለአባቴ ያለው ሁሉ የእኔ ነው ስለዚህም አላችኋለሁ ከእኔ ተቀብሎ ይነግራችኋል፡፡ ዮሐ፲፪+፵፱ ፣፲፮+፲፫

፵፱ ጳውሎስም እግዚአብሐር አንድ ነው በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል ያለው ሰው የሆነውና ራሱን ለሁሉ ቤዛ አድርጎ የሰጠ የተመረጠ ኢየሱስ ክርስቶስ አንድ ነው ብሎ ተናገረ፡፡ሁለተኛም ሁላችሁ የእግዚአብሔር የፊ ቱ ምሳሌ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገላችሁን ይህን አስቡ አለ፡፡ ፩ጢሞ፪+፮ ዕብ፩+፫

፶ ጳውሎስ ወልድን የእግዚአብሔር የፊቱ ምሳሌ(መልክ) እንዳለው ዕወቅ፣አንድ ገጽስ ቢሆ ን የእግዚአብሔር ፊቱ ባለው ነበር፡፡ የእግዚ አብሔር የፊቱ ምሳሌ ማለት ወልድ አባቱን ይመስለዋልና ነው፡፡ ስለዚህም ጌታችን በወንጌል እኔን ያየ አባቴን አይቶታል አለ፡፡ ዮሐንስም ልጆቼ ሆይ እንዳትበድሉ ይህንን እጽፍላችኋለሁ የበደለም ቢኖር በአብ ዘንድ የሚያጸናን ኢየሱስ ክርስቶስ አለን አለ፡፡ ፩ ዮሐ፪+፩

፶፩ የሰባልዮስን ትምህርት ለመውቀስ

ከመ ያርድእዎሙ ለሐዋርያተ ኢየሱስ ክርስቶስ በዘሊፈ ትምህርቱ ለሰባልዮስ። ትብል ቅድስት ኦሪት ይቤ እግዚአብሔር ናሁ ኮነ አዳም ከመ ፩ እምኔነ የአምር ሠናየ ወእኩየ ዮጊ ያሌዕል እዴሁ ወይበልዕ እም ውእቱ ዕፀ ሕይወት ወየ ሐዩ ለዓለም። ወሶበሰኬ ፩ ገጸ ሥላሴ እምይቤ አዳም ኮነ ከማየ። ወዘይቤለ አዳም ኮነ ከመ ፩ እምኔነ በእንተ ትስብእቱ ለክርስቶስ ዘውእቱ ሥጋ አዳም ዘነበረ በየማነ እግዚአብሔር። ዘፍ፫፥፳፪

፶፰ ወካዕበ ትቤ ቅድስት ኦሪት ወይቤ እግዚአብሔር ንዑ ንረድ ወንክዐው ነገሮሙ ኢይሳምዑ እስመ አሐዱ ዘመድ እሙንቱ። ወካዕበ ትቤ ወአውረደ እግዚአብሔር ላዕለ ሰዶም ወገሞራ እሳተ ወተየ እምኀበ እግዚአብ ሔር እምሰማይ።ናሁኬ ያጤይቅ ወያሌቡ ከመ አሐዱ እምካልዑ አውረደ እሳተ እምሰማይ ሶበ ይብል ወአውረደ እግዚአብሔር እምኀበ እግዚአብሔር። ዘፍ፲፩፥፯ ፣፲፱፥፳፬

፶፱ ወካዕበ ትቤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ያንጽሑ ርእሶሙ ዮም ወጌሰመ ይሕጽቡ አልባ ሲሆሙ ወይጽንሑ ድልዋኒሆሙ ለአመ ሣልስት ዕለት እስመ በሣልስት ዕለት ይወርድ እግዚአ ብሔር ኀበ ደብረ ሲና። ናሁኬ ዜነወ ወልድ ርደቶ ለአብ ከመ የሀብ ሕገ ለሙሴ። ወካዕበ ትቤ ቅድስት ኦሪት ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ለአብርሃም በኀበ ዕፀ ምንባር እንዘ ይነብር ኀበ ኖኀተ ሐይመት ቀትረ። ወሶበ አልዐለ አዕይ ንቲሁ ወነጸረ ወናሁ ፫ ዕደው ይቀውሙ መልዕ ልቴሁ ወሰገደ ውስተ ምድር ወይቤሎሙ አጋእ ዝትየ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲክ ሙ ናምጽእ ማየ ወንሕፅብ እገሪክሙ ወታጽ ልሉ ታሕተ ዕፅ ወናምጽእ ኀብስተ ወትብልዑ ወእምዝ ተሐውሩ ኀበ ኀለይክሙ እም ከመ ግኅሥክሙ ኀበ ገብርክሙ።ወይቤልዎ ግበር በከመ ትቤ። ዘፍ፲፰፥፩-፬ ዘጸ፲፱፥፲

፷ ዳዊትኒ ይቤ ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ። መኑኬ እግዚኡ ለዳዊት ዘእንበለ ዳእሙ ቅዱሰ እስራኤል። ዘንተሰ ይቤ በእንተ ወልድ ዘነበረ በየማነ አቡሁ። ወእምዝ ያተሉ ወይብል እስከ እገብኦሙ ለጸላዕትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ። ዝኒ በእንተ ሰቃልያን። በትረ ኃይል ይፌኑ ለከ እግዚአብሔር እም ጽዮን። ወዝኒ ኃይለ ሃይማኖት ዘዕፀ መስቀል። ወት ኬንን በማእከለ ጸላእትከ። ዝኒ ዐውደ ምኲናን ዘዕለተ ፍዳ። ምስሌከ ቀዳማዊ በዕለተ ኃይል። ዕለተ ኃይልሰ መንግሥት እንተ ትመጽእ በስመ እግዚአብሔር ወኃይል እንተ ትገፈትዖሙ ለዕል ዋን ሃይማኖት። መዝ፻፱፥፩-፫

የኢየሱስን ሐዋርያት ይረዱአቸው ዘንድ ኑ የእግዚአብሔርን ነቢያት እንጥራቸው። የከበረች ኦሪት እግዚአብሔርም አለ እነሆ አዳም በጎውንና ክፉውን ያውቅ ዘንድ ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ፤ገናም እጁን ያነሣል ከሕይወትም ዛፍ ይበላል ለዘላለምም በሕይወት ይኖራል አለች። የሥላሴ ገጽ አንድ ቢሆንስ ኖሮ አዳም እንደ እኛ ሆነ ባላለ ነበር።አዳም ከእኛ ጋር እንደ አንዱ ሆነ ያለው ግን ስለክርስቶስ ትስብእት (ሰው መሆን) ነው፤ ይኸውም በእግዚአብሔር ቀኝ የተቀመጠው የአዳም ሥጋ ነው። ዘፍ፫፥፳፪

፶፰ ዳግመኛም የከበረች ኦሪት እግዚአብ ሔርም አለ፡ ኑ እንውረድ አንዱ የአንዱን ነገር እንዳይሰማ ቋንቋቸውን እንደባልቀው አንድ ወገን ናቸውና ትላለች።ሁለተኛም እግዚአብሔር በሰዶምና በገሞራ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ እሳትና ዲን አወረደ።እነሆ እግዚአብሔር ከእግዚ አብሔር ዘንድ አወረደ ሲል እሳትን ከሰማይ ማውረድ አንዱ ከሌላው መሆኑን ፈጽሞ ያስረ ዳል። ዘፍ፲፩፥፯ ፣፲፱፥፳፬

፶፱ ዳግመኛም አለች እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤልን ልጆች ዛሬ ራሳቸውን እንዲያነጹ ነገም ልብሶቻቸውን እንዲያጥቡ በሦስተኛውም ቀን የተዘጋጁ ሆነው እንዲጠብቁ እዘዛቸው በሦ ስተኛው ቀን እግዚአብሔር ወደ ደብረሲና ይወ ርዳልና።እነሆ ወልድ ለሙሴ ሕግን ሊሰጥ አብ መውረዱን ተናገረ። ሁለተኛም የከበረች ኦሪት አለች እግዚአብሔር በመምሬ ዛፍ ሥር በቀትር በድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ ለአብርሃም ተገለ ጠለት ዓይኖቹንም አንሥቶ ተመለከተ። እነሆ ሦስት ሰዎች በፊቱ ቆመው ነበር።ወደ ምድርም ሰግዶ ጌቶቼ በፊታችሁ ሞገስን አግኝቼ ከሆነ ውኃ አምጥተን እግራችሁን እንጠብ በዛፍም ሥር እረፉ ወደ አገልጋያችሁም ከመጣችሁ ዘንድ እንጀራ እናምጣና ብሉ ከዚያም ወዳሰባች ሁት ትሄዳላችሁ አለ፡እነርሱም እንዳልኸው አድ ርግ አሉት። ዘፍ፲፰፥፩-፬ ዘጸ፲፱፥፲

፷ ዳዊትም ጌታ ጌታዬን በቀኜ ተቀመጥ አለው አለ። ከእስራኤል ቅዱስ በቀር የዳዊት ጌታ እንግዲህ ማን ነው። ይህንን ግን በአባቱ ቀኝ ስለተቀመጠ ስለ ወልድ ተናገረ።ከዚህም አስከትሎ ጠላቶችህን ከእግርህ መረገጫ በታች እስካደርጋቸው ድረስ ይላል።ይህም ስለ ሰቃዮች ነው። የኃይልን በትር እግዚአብሔር ከጽዮን ይልክልሀል አለ፤ይህም የዕፀ መስቀል የሃይማ ኖት ኃይል ነው።በጠላቶችህ መካከል ትፈርዳለህ አለ፤በፍዳ ቀን የሚሆን የፍርድ አደባባይ ነው። ቀዳማዊ እርሱ በኃይል ቀን ከአንተ ጋር ነው አለ፤የኃይል ቀንም በእግዚአብሔር ስም የምት መጣ መንግሥት ናት ኃይልም የሃይማኖት ባለጋራ ዎችን የምትገለባብጣቸው ናት። መዝ፻፱፥፩-፫

፺፩ በብርሃናሙ ለቅዱሳን፡፡ ዝኒ ስነ ብርሃን ዘዕሤተ ጻድቃን እስመ ምግባሩ ለጻድቅ ያበርህ ሎቱ፡፡ ወለድኩከ እምከርሥ እምቅድመ ኮከበ ጽባሕ፡፡ዝኒ ይተረጎም በሥምረተ መለኮት እስመ ከርሥ መዝገበ ኅሊናሁ ለብእሲ፡፡ ወወልድኒ ኅሊናሁ ለአብ እስመ አልቦ ኅሊና ላዕለ አብ ዘኢሀሎ ላዕለ ወልድ፡፡ ወበእንተዝ ይቤ ወለድኩከ እምከርሥ፣ ልደት ውሳጤያዊት ወአኮ አፍአዊት፡፡ ወእምቅድመ ኮከበ ጽባሕሰ ዘይቤ በእንተ ብርሃን ዘፍጥረተ ዓለም በከመ ጽሑፍ ዘይብል ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ብርሃን ወኮነ ብርሃን፡፡ እስመ ጽባሕ ቀደሚት ሰዓት ይእቲ ዘመዐልት ወብርሃንኒ ቀዳሚ ግብሩ ውእቱ ዘፍጥረተ ዓለም፡፡ ወካዕበ ይተረጎም ኮከበ ጽባሕ ለሰይጣን በእንተ ቀደመ ተፈጥሮ በዕለተ እሑድ፡፡ ወድቀቱሰ ኮነ በዕለተ ረቡዕ፡፡ ወበእንቲአሁ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ለምንትኬ ወድቀ ኮከበ ጽባሕ ዘይሠርቅ ሶበ ይገውሕ፡ እስመ ይቤ አነብር መንበርየ መልዕልተ አርዮብ ወእዐርግ ውስተ ምጽንዓት ወእትሜሰሎ ለልዑል፡፡ ዘፍ፩፥፫ ኢሳ፲፬፥፲፪

፺፪ ወመትልወ ቃለ ዳዊት ይቤ መሐለ እግዚአብሔር ወኢይኔስሕ አንተ ካህኑ ለዓለም በከመ ሢመቱ ለመልከጼዴቅ፡፡ዘንተ ይቤ በእን ተ ቍርባነ ወንጌል ዘበኅብስተ ሥርናይ ወወይን፡ ትብል ቅድስት ኦሪት መልከጼዴቅ አውጽሐ ኅብስተ ወወይነ ወካህኑ ለእግዚአብሔር ውእቱ፡፡ መዝ፻፱፥፬

፺፫ ወካዕበ ይቤ በወንጌል ነሥአ ኅብስተ አእኰተ ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ ዝ ውእቱ ሥጋየ ፡፡ ወከማሁ ጽዋዐኒ ባሪኮ ይቤ ሎሙ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምየ ውእቱ ኢይሰቲ እንከ እምዝንቱ አጺረ ፍሬ ወይን እስከ አመ እሰትዮ ሐዲሰ በመንግሥተ አቡየ፡፡ወበእንተዝ ይቤ ጳውሎስ ወለዘሰ በመሐላ ሤሞ ይቤ አንተ ካህኑ ለዓለም በከመ ሢመቱ ለመልከጼዴቅ፡ ወኢይቤ በከመ ሢመቱ ለአሮን፡፡ማቴ፳፮፥፳፱ ዕብ፭፥፮

፺፬ ንትመየጥኬ ኀበ ቃለ መዝሙር ዘይቤ እግዚአብሔር በየማንከ፡፡ ናሁኬ አጠየቀነ ነቢረ መንፈስቅዱስ በየማነ ወልድ ወበጥንተ መዝ ሙር ይቤ ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እንዘ ያኤምር ነቢረ ወልድ በየማነ አብ፡፡ ወእምድኅሬሁ ይብል በቃለ ዝ መዝሙር እግዚአብሔር በየማንከ፡፡ አርአየኬ ህላዌ ሥላሴ በበጾታሁ ወትሥልስተ መለኮት በበኑባሬሁ፡፡ ዘሰ ኢይሌቡ በዝኒ አይሌቡ ወዘኒ ይትከሀድ በዝኒ ይትከሀድኑ፡፡

፺፭ ኢሳይያስኒ ይቤ ወእምዝ በዓመተ ሞተ ዖዝያን ንጉሥ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ጸባዖት ይነብር ዲበ መንበሩ ነዋኅ ወልዑል ወም

፺፩ በቅዱሳን ብርሃን አለ፣ ይህም የቅዱሳን በጎ ዋጋ የብርሃኑ ክብር(ጸዳል) ነው የጻድቅ ሰው ሥራው ያበራለታልና፡፡ ከአጥቢያ ኮከብ አስቀ ድሞ ከሆድ ወለድሁህ አለ፣ይህም በመለኮት ፈቃድ ይተረጎማል፡፡ሆድ የሰው የኅሊናው መዝ ገብ ነውና፡፡ወልድም የአብ ኅሊናው ነው፣ በወል ድ የሌለ ኅሊና በአብ የለምና፡፡ ስለዚህም ከሆድ ወለድሁህ አለ፣አፍአዊት ያልሆነች ውሳጣዊት ልደት ናት፡፡ ከአጥቢያ ኮከብ አስቀድሞ ያለውም ስለ ዓለም ፍጥረት ብርሃን ነው፡፡ እግዚአ ብሔርም አለ ብርሃን ይሁን ብርሃንም ሆነ ተብሎ እንደተጻፈ፡፡ንጋት የቀን የመጀመሪያዋ ሰዓት ናትና፡፡ ብርሃንም የዓለም ፍጥረት የመጀመሪያ ግብር ነውና፡፡ ዳግመኛም የአጥቢያ ኮከብ በእሑድ ቀን በመፈጠር ስለቀደመ በሰይጣን ይተረጎማል፣ አወዳደቁ ግን በረቡዕ ቀን ሆነ፡፡ ስለርሱም ነቢዩ ኢሳይያስ ጐህ በቀደደ ጊዜ የሚወጣ የአጥቢያ ኮከብ ለምን ወደቀ ብሎ ተናገረ፡፡ ዙፋኔን በዐቢይ ኮከብ ላይ አኖራለሁ ወደ ሣልሲት ሰማይም እመጣለሁ ልዑልን እመስለዋለሁ ብሏልና፡፡ዘፍ፩፥፫ ኢሳ፲፬፥፲፪

፺፪ ቀጥሎም የዳዊት ቃል እግዚአብሔር ማለ አይጸጸትም አለ፡፡ አንተ እንደ መልከጼዴቅ ክህነት ለዘላለም ካህን ነህ ይህንን በስንዴ ኅብስትና በወይን ስለሚሆን የወንጌል ቁርባን ተናገረ፡፡ የከበረች ወንጌል መልከጼዴቅ ኅብስትና ወይን አቀረበ አለች የእግዚአብሔርም ካህን ነው፡፡ መዝ፻፱፥፬

፺፫ ዳግመኛም በወንጌል ኅብስቱን አንሥቶ አመሰገነ አከበረ ቆርሶም ይህ ሥጋዬ ነው እንካ ችሁ ብሉ ብሎ ለደቀመዛሙርቱ ሰጣቸው፡፡ ጽዋ ውንም እንዲሁ ባርኮ ይህ ጽዋ ደሜ ነው እንካ ችሁ ጠጡ በአባቴ መንግሥት አዲሱን እስክጠ ጣው ድረስ ከእንግዲህ ከዚህ የወይን ጭማቂ አልጠጣም ብሎ ሰጣቸው፡፡ ስለዚህም ጳውሎስ በመሐላ የሾመውን እንደ መልከጼዴቅ ሹመት አንተ ለዘላለሙ ካህን ነህ አለ እንደ አሮን ክህነት ግን አላለም፡፡ ማቴ፳፮፥፳፱ ዕብ፭፥፮

፺፬ እግዚአብሐር በቀኝህ ይሁን ወደሚለው የመዝሙር ቃል እንመለስ፡ እነሆ የመንፈስቅዱስን በወልድ ቀኝ መቀመጥ አስረዳን በመዝሙር መጀመሪያ ጌታ ጌታዬን በቀኜ ተቀ መጥ አለው አለ፡፡ የወልድን በአብ ቀኝ መቀመጥ ሲያመለክት፡፡ ከርሱም በኋላ በመዝሙር ቃል እግዚአብሔር በቀኝህ ይሁን ያለው የሥላሴን አኗኗር በየወገኑ ሦስትነቱንም በየአቀማመጡ አመለከተ፡፡የማያስተውል በዚህም አያስተውልምን? የሚክድም በዚህ ይክዳልን?

፺፭ ኢሳይያስም ከዚህም በኋላ ንጉሥ ዖዝያን ባሞተበት ወራት እግዚአብሔርን በረጅምና ከፍ ባለ ዙፋኑ ተቀምጦ አየሁት ቤቱም ከምስጋ

ሉዕ ቤተ ስብሐቲሁ፡፡ ወሱራፌል ይቀውሙ
ዐውዶ ወለለ፩ ፮ ዘበበ፮ ክነፊሆሙ ወተለዐለ
መርፌቀ ኖኅት እምቃል ዘይኬልሑ ወይብሉ
ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባዖት
ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐ
ቲከ፡፡ወብሂለ ቅዱስሰ ለእመ ፩ ገጽ ውእቱ ወ፩ሂ
እምበቍዖሙ ወእመ አብዝኅሂ እምፈድፈዶሙ
አላ ከመ ያጠይቁ ጾታ ሥላሴ ወሀቡ ፫
ቅዳሴያተ፡፡ ወብሂለ እግዚአብሔር ጸባዖት ዘ፩
ጊዜ አመሩ ጽምረተ መለኮት፡፡ ኢሳ፮፥፩-፭

፺ ዳንኤልኒ ይቤ ወአምጽኡ መናብርተ
ለብሉየ መዋዕል ወሥዕርተ ርእሱ ጸዓዳ ከመ
ፀምር ወአዕይቲሁ ከመ ነደ እሳት ወፈለገ እሳት
ይውኅዝ ቅድሜሁ፡፡ ወአምጽኡ መጻሕፍተ
ወከሠትዋ በቅድመ እግዚአብሔር ወለመጽሐፈ
ሕይወትሰ ከሠትዋ እንተ ባሕቲታ፡፡ ወመጽአ
ወልደ እጓለ እመሕያው ወነበረ ኀበ ብሉየ
መዋዕል፡፡ ናሁኬ ነበረ ፩ ኀበ ካልዑ ወፍካሬሁሰ
ወልድ ኀበ አቡሁ፡፡ ወበዝኒ ኢትሌቡኑ ኦ ዕውረ
ልብ፡፡ ወካዕበ ይቤ ዳንኤል አመ ፲ወ፫ ዓመት
በ፩ ጽባሕ በረቡዐ ሠርቀ ወርኅ ቀደሚ ሀለውኩ
አነ ኀበ ፈለግ ዐቢይ ወነጸርኩ ብእሴ ዘይለብስ
በድነ ወቅኑት ውስተ ሐቌሁ በወርቀ አፌዝ
ወነፍስቱሂ ከመ ተርሴስ፡፡ ዘንተ ይቤ በእንተ
ወልድ ዘለብሰ ሥጋ መዋቴ፡፡ ደገመ ወይቤ ናሁ
ከመ አምሳለ ወልደ እጓለ እመሕያው ገሰሰኒ
ከናፍርየ ከሠትኩ አፉየ ወነበብኩ፡፡ ዘንተ ይቤ
በእንተ አብ፡፡ ኢይቤ ወልደ እጓለ እምሕያው አላ
ይቤ አምሳለ ወልደ እጓለ እመሕያው እስመ
በአምሳለ እግዚአብሔር ተፈጥረ እጓለ እመሕ
ያው፡፡ ወዓዲ ሥልሰ ይቤ ወዳግመ ገሠሠኒ
ከመ ራእየ ብእሲ ወአጽንዐኒ፡፡ በእንተ ወልድሰ
ይብል ዘይለብስ በድነ እንዘ ያኤምር ትስብእቶ፡፡
ወበእንተ አብኒ ይብል አምሳለ እጓለ እመሕያ
ው፡፡ በእንተ መንፈስቅዱስኒ ይብል ከመ ራእየ
ብእሲ፡፡ ናሁኬ አግኀሦሙ እምተሰብኦ ለአብ
ወለመንፈስቅዱስ፡፡ወባሕቱ ነገረ አርአያ ወአም
ሳለ በከመ ንቤ ቀዳሚ፡፡ ዳን፯፥፱-፲፫ ፲፥፭-፮

፺፩ ሕዝቅኤልኒ ይቤ ወመጽአ ዝኩ ብእሲ
ዘይለብስ ጸደሬ ወቅናት ውስተ ሐቌሁ፡ተሠጥወ
ወይቤ ገበርኩ በከመ አዘዝከኒ፡፡ ናሁኬ ያወሥእ
ወልድ ለአቡሁ በእንተ ዘፈጸመ ትእዛዞ፡፡ወልብሰ
ጸደሬሰ ሥጋ ንጽሕት ይእቲ እንተ ኢረስሐት
እስመ ጸደሬ ስሙ ለልብሰ ሜላት ንጹሕ፡፡
ሕዝ፲፥፩-፫

፺፪ ወካዕበ ይቤ ሕዝቅኤል ወይቤሉ
ለብእሲ ዘይለብስ ጸደሬ ባእ ማእከለ ሠረገላ ዘታ
ሕተ ኪሩብ ወምላዕ እዴከ አፍሐመ እሳት ወዝ
ርዎ ውስተ ሀገር፡፡ ወበአቱሰ ለወልድ ማዕከለ

ናው የተነሣ የተመላ ነው፡፡ ሱራፌልም በዙሪ
ያው ቆመው ነበር፡ ለእያንዳንዳቸውም ስድስት
ስድስት ክንፎች አሉአቸው፡፡ የደጃፉም መድረክ
ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር አቸናፊ
ፍጹም የምስጋናህ ክብር በሰማይና በምድር የመ
ላ ነው፡ ብለው ከሚጮሁት ቃል የተነሣ ተና
ወጸ፡፡አንድ ገጽ ቢሆን ቅዱስ ማለቱ አንዱ በበቃ
ቸው ነበር ቢያበዙትም በበዛባቸው ነበር የሥላሴ
ን ማዕረግ ያስረዱ ዘንድ ሦስት ምስጋናዎችን
አቀረቡ፡፡አንድ ጊዜ አቸናፊ እግዚአብሔር ማለት
የመለኮትን አንድነት አመለከቱ፡፡ ኢሳ፮፥፩-፭

፺ ዳንኤልም በዘመን ለሸመገለው ዙፋኖችን
አመጡ የራስ ጠጉሩም እንደግምጃ ነጭ
ነው፡ዓይኖቹም እንደ እሳት ናቸው፡የእሳትም ወን
ዝ በፊቱይፈሳል፣መጽሐፍም አምጥተው በእግዚ
አብሔር ፊት ገለጡአት ብቻዋን ያለች የሕይ
ወት መጽሐፍንም ገለጡአት የሰው ልጅ መጣ
በዘመን በሸመገለው ዘንድ ተቀመጠ እነሆ አንዱ
በሁለተኛው ዘንድ ተቀመጠ፡፡ትርጉሙም ወልድ
በአባቱ ዘንድ ነው ማለት ነው፡፡ ልብህ የታወረ
ሆይ በዚህም አታስተውልምን፡፡ዳግመኛም ዳንኤ
ል አለ ከዐሥራስምንት ዓመት በኋላ በሃያ አንደ
ኛው ንጋት የፊተኛው ወር በባተ በአራተኛው
ቀን በታላቅ ወንዝ አጠገብ ሳለሁ ነጭ ሐር የለ
በሰ ሰው አየሁ ወገቡንም በአፌዝ ወርቅ ታጥቆ
ነበር ሰውነቱም እንደሚያበራ ዕንቍ ነበር፡፡
ይህንን ሟች ሥጋን ስለለበሰ ስለ ወልድ ተናገ
ረ፡፡ደግሞም እነሆ የሰው ልጅ የመሰለ ከንፈሮቼ
ን ዳሰሰኝ አፌንም ከፍቼ ተናገርሁ አለ፡ይህንኝ
ስለ አብ ተናገረ፣ የሰው ልጅ አላለም የሰው ልጅ
የመሰለ አለ እንጂ የሰው ልጅ በእግዚአብሔር
ምሳሌ ተፈጥሯልና፡፡ሦስተኛም ዳግመኛም በሰው
መልክ ያለ ዳሰሰኝ አጸናኝም አለ፣ ስለ ወልድ
ግን ሰው መሆኑን ሲያመለከት ነጭ ሐር የለበሰ
አለ፡፡ ስለአብም የሰው ልጅ የመሰለ አለ ስለ
መንፈስቅዱስም እንደሰው መልክ አለ እነሆ
አብና መንፈስቅዱስን ሰው ከመሆን ለያቸው፡፡
ነገር ግን የአርአያ የአምሳል ነገር አስቀድመን
እንደተናገርነው ነው፡፡ዳን፯፥፱-፲፫ ፲፥፭-፮

፺፩ ሕዝቅኤልም አለ ግምጃ የለበሰ ይህ ሰው
መጣ በወገቡም ዝናር ነበረ እንዳዘዝኸኝ
አደረግሁ ብሎ መለሰ፣ እነሆ ትእዛዝ ስለፈጸመ
ወልድ ለአባቱ መለሰለት፣ ግምጃ ልብስም
ያላደፈች ንጽሕት ሥጋ ናት ግምጃ የንጹሕ
ሐር ልብስ ስም ነውና፡፡ ሕዝ፲፥፩-፫

፺፪ ዳግመኛም ሕዝቅኤል አለ ግምጃ
ልብስ የለበሰውን ሰው ከኪሩብ በታች ወዳለው
ሠረገላ ግባ በእጅህም የእሳቱን ፍም መልተህ
ወደ ከተማ በትነው አለው፡፡ የወልድ ወደ ኪሩብ

ኪሩብ ነቢር ኀበ ሀላዌ አቡሁ። ወዘሪወ እፍሐመ እሳትኒ መንፈስቅዱስ ውእቱ ዘወረደ ላዕለ ሐዋርያት ከመ ዘእሳት እስመ ሠለስቲሆሙ ዲበ ሠረገላ ኪሩቤል ይነብሩ።ወበሂለ እሳትስ አብኒ እሳት በከመ ይቤ ሙሴ እስመ እግዚአብሔር አምላክነ እሳት ውእቱ ዘይወጽእ።ወልድኒ እሳት በከመ ይቤ ኢሳይያስ ወተፈነወ ኀቤየ ፩ እም ሱራፌል ዘውስተ እዴሁ ፍሕም፡ ነሥአ በጉጠት ፍሕመ እምውስተ ምሥዋዕ ወአልከ ፈኒ ከናፍርየ። ወዓዲመ መንፈስቅዱስ እሳት እስመ ወረደ በጽርሐ ጽዮን ከመ ዘእሳት በከመ ጽሑፍ በግብረ ሐዋርያት። ኢሳ፮፥፮ ሐዋ፪፥፫

፶፬ ናሁኬ አብጻሕኩ ለክሙ ስምዐ እምቃለ ኦሪት ወነቢያት ወእምቃለ ወንጌል ወሐዋ ርያት። ወእመሰ ትትከሀዱኒ ወበእንተ ገጽ ወመ ልክዕ ያዕቆብኒ ይቤ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ገጸ በገጽ ወድኅነት ነፍስየ። ካዕበ ትቤ ቅድስት ኦሪት እንዘ ትነግር ከመ ተምዐ እግዚአብሔር ዲበ አሮን ወማርያም እኅቱ ወይቤሎሙ እመቦ ዘኮነ ነቢየ እምኔከሙ በራእይ አስተርኢ ሎቱ ወበሕ ልም እትናገር፡ አኮ ከመ ቍልዔየ ሙሴ ዘእት ናገሮ ገጸ በገጽ ወአፈ በአፍ።ዳዊትኒ ይቤ ገጸ ዚአከ አኀሥሥ እግዚኦ ወኀሠሥኩ ገጸከ ወኢት ሚጥ ገጸከ እምገብርከ።

፶፭ ወካዕበ ይቤ ሚጥ ገጸከ እምኃጢአትየ። ወዓዲ ይቤ ወኢትሚጥ ገጸከ እምኔየ። ወካዐበ ይቤ ገጹ ለእግዚአብሔር ኀበ እለ ይገብሩ እኩየ፡ ወዓዲ ይቤ ኢትግድፈኒ እምቅድመ ገጽከ፡ወዓዲ ይቤ አይቴኑ አሐውር እመንፈስከ ወአይቴኑ እጕይይ እምቅድመ ገጽከ። መዝ፲፥፬፣፴፫፥፲፭

፶፮ እግዚእነሂ ይቤ በወንጌል ዘሰ ክሀደኒ በገጸ ሰብእ እክህዶ አነኒ በቅድመ አቡየ ዘበሰ ማያት። ዘሰ አምነኒ በገጸ ሰብእ አነኒ አአምኖ በገጸ አቡየ ዘበሰማያት። ወካዕበ ይቤ ኅድግዎሙ ለእሉ ሕፃናት ወኢትክልእዎሙ መጺአ ኀቤየ እስመ መላእክቲሆሙ ዘልፈ ይሬእዩ ገጸ ለአቡየ ዘበሰማያት።

፶፯ ጳውሎስኒ ይቤ ዝ ውእቱ አርአያ ገጹ ለእግዚአብሔር።

፶፰ ወበእንተ ርእሱኒ ይቤ ዳንኤል ወሥዕርተ ርእሱ ጸዓዳ ከመ ፀምር። ሰሎሞንኒ ይቤ ርእሱ ወርቅ ቄፋዝ ወድላሌሁ ጸሊም ከመ ቋዕ።በእንተ ዓይንኒ ንንግር ይቤ ዳዊት እስመ አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር ኀበ ጻድቃኑ ወእዝኑሂ ኀበ ስእ ለቶሙ። ወካዕበ ይቤ አዕይንቲሁኒ ኀበ ነዳይ ይኔጽራ ወቀራንብቲሁኒ የሐትቶ ለእጓለ እመሕ ያው። ወዓዲ ይቤ አዕይንቲሁኒ ኀበ ነዳይ ያስተ ኀይፃ። ዳን፲፥፬ መዝ፲፥፬

፶፱ ኢሳይያስኒ ይቤ ቦኑ ኢይሬኢ በአዕይንትየ ወቦኑ ኢይሰምዕ በእዝንየ። ወባሕቱ

መግባቱ በአባቱ ዕሪና መኖር ነው። የእሳት ፍም መበተንም በእሳት አምሳል በሐዋርያት ላይ የወረደ መንፈስቅዱስ ነው። ሦስቱም በኪሩቤል ሠረገላ ይቀመጣሉና እሳት ማለትም አብ እሳት ነው ሙሴ አምላካችን እግዚአብሔር የሚነድ እሳት ነው እንዳለ፣ ወልድም እሳት ነው። ኢሳይያስ በእጁ ፍም ያለ ከሱራፌል አንዱ ተላከ ከመሠዊያውም በጉጠት ፍም አንሥቶ ከንፈ ሮቼን አስነካኝ አለ። ሁለተኛም መንፈስቅዱስም እሳት ነው በጽርሐ ጽዮን በእሳት ላንቃ አምሳል ወርዷልና በየሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ እንደ ተጻፈ። ኢሳ፮፥፮ ሐዋ፪፥፫

፶፬ እነሆ ከኦሪትና ከነቢያት ቃል ከወን ጌልና ከሐዋርያትም ቃል አስረጅ ምስክር አመ ጣሁላችሁ ስለ ገጽና ስለ መልክ የምትከራከሩኝ ከሆናችሁስ ያዕቆብም እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁት ሰውነቴም ድና ቀረች አለ። የከበረች ኦሪትም ሁለተኛ እግዚአብሔር በአሮንና በእኅቱ በማርያም ላይ ተቆጥቶ በመካከላችሁ ከእናንተ ነቢይ ቢኖር በራእይ እገለጥለታለሁ በሕልምም አነጋግረዋለሁ ፊት ለፊት አፍም ለአፍ እንደማ ነጋግረው እንደወዳጄ እንደ ሙሴ ግን አይደለም እንዳላቸው ትናገራለች።ዳዊትም አቤቱ ፊትህን እሻለሁ ፊትህን ፈለግሁ ፊትህን ከባሪያህ አት መልስ አለ።

፶፭ ሁለተኛም ፊትህን ከኃጢአቴ መልስ አለ፣ ዳግመኛም ፊትህን ከእኔ አትመልስ አለ ከእንደገና የእግዚአበሐር ፊቱ ክፉ ወደሚያ ደርጉት ነው አለ።ዳግመኛም ከፊትህ አትጣለኝ አለ።ዳግመኛም ከመንፈስህ ወዴት እሄዳለሁ ከፊ ትህስ ወዴት እሸሻለሁ አለ። መዝ፲፥፬፣፴፫፥፲፭

፶፮ ጌታችንም በወንጌል በሰው ፊት የካደኝን እኔም በሰማያት ባለ አባቴ ፊት እክደ ዋለሁ በሰው ፊት ያመነብኝንም በሰማያት ባለ በአባቴ ፊት አምነዋለሁ አለ። ዳግመኛም ወደኔ ይመጡ ዘንድ እነዚህን ሕፃናት ተውአቸው ጠባቂዎቻቸው ዘወትር በሰማያት ያለ የአባቴን ፊት ያያሉና አለ።

፶፯ ጳውሎስም የእግዚአብሔር የፊቱ ምሳሌ የሆነ ይህ ነው አለ።

፶፰ ስለ ራስም ዳንኤል የራስ ጠጉሩ እንደ ግምጃ ነጭ ነው አለ። ሰሎሞንም ራሱ ዝምዝም ወርቅ ጠጉሩም እንደ ቁራ ጥቁር ነው አለ።ስለ ዓይንም እንናገር፣ዳዊት የእግዚአብሔር ዓይኖቹ ወደ ጻድቃኑ ናቸው ጆሮዎቹም ወደ ልመናቸው አለ።ዳግመኛም ዓይኖቹም ወደ ድሀው ይመለከ ታሉ ቅንድቦቹም የሰውን ልጅ ይመረምሩታል አለ።ሁለተኛም ዓይኖቹ ወደ አሕዛብ ይመለከታ ሉ አለ። መዝ፲፥፬ ዳን፲፥፬

፶፱ ኢሳይያስም አለ በውኑ በዓይኖቼ አላይምን በጆሮዎቼስ አልሰማምን ነገር ግን

ኃጢአትክሙ ይቀውም ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ይቤ እግዚአብሔር። ወካዕበ ይቤ አሌ ሎሙ ለእለ ያስተአኀዙ ቤተ ምስለ ቤት ወለእለ ያስ ተቃርቡ ገራህተ ምስለ ገራህት ከመ ይቅስጡ ዘኮነ እምገራህተ ቢጾሙ ከመ ተሰምዐ ዝንቱ ነገር ውስተ እዝነ እግዚአብሔር ፀባዖት። ኢሳ፭፥፲፰

፳ ካዕበ ይቤ ዳዊት አጽምዕ እግዚኦ እዝነከ ወስምዐኒ ኀቤየ። ወካዕበ ይቤ ወይኩን እዝንከ ዘያጸምእ ቃለ ስእለትየ። ናሁኬ ተዐውቀ ከመ ቦቱ ለእግዚአብሔር ዐይን ወቀራንብት ወአእዛን። ወዓዲ ይነግራ መጻሕፍት ከመ ቦቱ አእዳው፡ ትብል ቅድስት ኦሪት ሶበ ፈጸመ እግዚአብሔር ተናግሮቶ ለሙሴ ወሀቦ ጽላተ ዘኪዳን ወጽላተ ዘትእዛዝ እለ ጽሑፋት በአጻ ብዒሁ ለእግዚአብሔር። ወካዕበ ይቤሎ እግዚ አብሔር ለሙሴ አነ እሠይም ገጽየ ውስተ ስቊረተ ኰኵሕ ወእሜወር በእዴየ።ወካዕበ ይቤ በነቢይ ሰማይኒ መንበርየ ወምድርኒ መከየደ እገርየ አየኑ ቤተ ተሐንጹ ሊተ ለምዕራፍየ ይቤ እግዚአብሔር። አኮኑ እደውየ ገብራ ዘኵሎ። ዘጸ፴፩፥፲፰ ኢሳ፷፮፥፩

፳፩ ዳዊትኒ ይቤ ሰማያት ይነግራ ስብሐተ እግዚአብሔር ወግብረ እደዊሁ ያየድዓ ምጽና ዓት። ወዓዲ ተብህለ በመዝሙር ዮድ እደዊከ ገብራኒ ወለሐኳኒ። ወዓዲ ተብህለ ፊኑ እዴከ እምአርያም። ወዓዲ ተብህለ መዝራዕትከ ምስለ ኃይል፡ ጽንዐት እዴከ ወተለዐለት የማንከ። ወካዕበ ዓዲ ተብህለ ትርከቦሙ እዴከ ለኵሎሙ ፀርከ።ወትትራከቦሙ እዴከ ለኵሎሙ ጸላዕ ትከ። ወዓዲ ተብህለ ሀየኒ እዴከ ትመርሐኒ ወታነብረኒ የማንከ። ወዓዲ ተብህለ እስመ አንተ ረዳእየ እግዚኦ ውስተ እዴከ አማሕፅን ነፍስየ። ወዓዲ ተብህለ እዴከ ሠረወቶሙ ለፀር ወተከለከ ኪያሆሙ፡ ሣቀይኮሙ ለአሕዛብ ወሰደድኮሙ፡ ዘአኮ በኵናቶሙ ወረስዋ ለምድር ወመዝራዕቶ ሙኒ ኢያድኅኖሙ።ዘእንበለ የማንከ ወመዝራዕ ትከ ወብርሃነ ገጽከ። መዝ፲፰፥፩ ፤፻፲፥፯ ፤፻፲፰፥፸፫

፳፪ ወዓዲ ተብህለ አንተ ፈጠርከኒ ወወደይከ እዴከ ላዕሌየ። ወዓዲ ተብህለ ለምንት እግዚኦ ትመይጥ እዴከ ወየማንከ ማዕከለ ሕፅንከ ለግሙራ። ወዓዲ ይቤ አንተ አቅደምከ ሣርሮታ ለምድር ወግብረ እደዊከ እማንቱ ሰማያት። ወበኢሳይያስኒ ይቤ እዴከ ሣረረታ ለምድር ወየማንከ አጽናዐቶ ለሰማይ። እመንኬ ከመ ቦቱ ለእግዚአብሔር አእዳው ወመዝራዕት ወአጻብዕ። ወበእንተ አንፍኒ ትብል ቅድስት ኦሪት ወአጼነወ እግዚአብሔር መዓዛ መሥዋዕቱ ለኖኅ። ወበእንተ እንግድዓኒ ትብል ወጾሮሙ በእንግድዓሁ እግዚአብሔር ባሕቲቱ መር ሖሙ። ዘፍ፰፥፳፩ ዘዳ፴፪፥፲፩ መዝ፻፩፥፳፭

ኃጢአታችሁ በእኔና በእናንተ መካከል ቆሟል ይላል እግዚአብሔር። ዳግመኛም አለ ቤትን ከቤት ጋር ለሚያያዙ በባልንጀራቸው እርሻ የሆነውን ይሰርቁ ዘንድ እርሻን ከእርሻ ጋር ለሚያቀራርቡ ወዮላቸው ይህ ነገር በአሸናፊ እግዚአ ብሔር ጆሮ ተሰምቷልና። ኢ፡፭፥፲፰

፳ ዳግመኛም ዳዊት አቤቱ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል ስማኝም አለ፡ ሁለተኛም ጆሮህ የልመናዬን ድምጽ የሚሰማ ይሁን አለ፣ እነሆ እግዚአብሔር ዓይንና ሽፋሽፍት ጆሮዎችም እን ዳሉት ታወቀ።ዳግመኛም እጆች እንዳሉት መጻ ሕፍት ይናገራሉ። የከበረች ኦሪት አለች እግዚ አብሔርም ለሙሴ መናገሩን በፈጸመ ጊዜ የትእ ዛዙን ጽላት በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፈባች ውን የኪዳን ጽላት ሰጠው።ሁለተኛም እግዚ አብሔር ሙሴን ፊቴን በተሰነጠቀ አለት አደር ጋለሁ በእጄም እሠወራለሁ አለው።በነቢይም ዳግመኛ ሰማይ ዙፋኔ ምድርም የእግሬ መረገጫ ነው እነሆ ለማረፊያዬ ምን ዓይነት ቤት ትሠሩ ልኛላችሁ ይላል እግዚአብሔር ይህን ሁሉ እጆቼ የሠሩት አይደለምን። ዘጸ፴፩፥፲፰ ኢሳ፷፮፥፩

፳፩ ዳዊትም ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ የእጆቹንም ሥራ ሰማያት ይመሰ ክራሉ አለ።ዳግመኛም በዮድ መዝሙር እጆችህ ሠሩኝ አበጃጁኝም ተባለ፣ ደግመኛም እጅህን ከአርያም ላክ ተባለ ሁለተኛም ክንድህ ከኃይል ጋር ነው እጅህ ፀናች ቀኝህም ከፍ ከፍ አለች ተብሎ ተነገረ።ሁለተኛም እጅህ ጠላቶ ችህን ሁሉ ታገኛቸው ተባለ፡ ዳግመኛም በዚያም እጅህ ትመራኛለች ቀኝህም ታስቀምጠኛለች ተባ ለ። ዳግመኛም አንተ ረዳቴ ነህና ነፍሴን በእጅህ አማጽናለሁ ተባለ። ዳግመኛም እጅህ ጠላቶችን ነቀለቻቸው እነርሱን ግን ተከልህ አሕዛብን ሣቀ የኻቸው አሳደድሀቸውም ምድርን በሰይፋቸው የወረሱአት አይደለም ክንዳቸውም አላዳናቸውም ከቀኝህና ከክንድህ ከፊትህም ብርሃን በቀር ተባለ። መዝ፲፰፥፩ ፤፻፲፥፯ ፤፻፲፰፥፸፫

፳፪ ዳግመኛም አንተ ፈጠርኸኝ እጅህንም በእኔ ላይ አኖርህ ተባለ። ሁለተኛም አቤቱ ስለምን እጅህን ትመልሳለህ ቀኝህንም ለዘላለሙ ከእቅፍህ ተባለ።ሁለተኛም አቤቱ አንተ ምድርን መፍጠርን አስቀደምህ፣ሰማያትም የእጆችህ ሥራ ናቸው ተባለ። በኢሳይያስም አለ እጅህ ምድርን ሠራቻት ቀኝህም ሰማይን አፀናችው። እግዚአ ብሔር እጆችና ክንድ ጥፍርም እንዳለው ዕወቁ ። ስለአፍንጫም የከበረች ኦሪት እግዚአብሔር ም የኖኅን መሥዋዕት መዓዛ አሸተተ አለች፡ ስለ ደረትም በደረቱ ተሸከማቸው እግዚአብሔር ብቻውን መራቸው ትላለች።ዘፍ፰፥፳፩ ዘዳ፴፪፥፲፩ መዝ፻፩፥፳፭

ኃጢአትክሙ ይቀውም ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ይቤ እግዚአብሔር:: ወካዕበ ይቤ አሌ ሎሙ ለእለ ያስተእኀዙ ቤተ ምስለ ቤት ወለእለ ያስተቃርቡ ገራህተ ምሰለ ገራህት ከመ ይቅስጡ ዘኮነ እምገራህተ ቢጾሙ ከመ ተሰምዐ ዝንቱ ነገር ውስተ እዝነ እግዚአብሔር ፀባዖት:: ኢሳ፭፥፲፮

፹ ካዕበ ይቤ ዳዊት አጽምዕ እግዚኦ እዝነከ ወስምዐኒ ኀቤየ:: ወካዕበ ይቤ ወይኩን እዝንከ ዘያጸምእ ቃለ ስእለትየ:: ናሁኬ ተዐውቀ ከመ ቦቱ ለእግዚአብሔር ዐይን ወቀራንብት ወአእዛን:: ወዓዲ ይነግራ መጻሕፍት ከመ ቦቱ አእዳው: ትብል ቅድስት ኦሪት ሶበ ፈጸመ እግዚአብሔር ተናግሮቶ ለሙሴ ወሀቦ ጽላተ ዘኪዳን ወጽላተ ዘትእዛዝ እለ ጽሑፋት በአጻብዒሁ ለእግዚአብሔር:: ወካዕበ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አነ እሠይም ገጽየ ውስተ ስቍረተ ኰኲሕ ወእሜወር በእዴየ::ወካዕበ ይቤ በነቢይ ሰማይኒ መንበርየ ወምድርኒ መከየደ እገርየ አየኑ ቤተ ተሐንጹ ሊተ ለምዕራፍየ ይቤ እግዚአብሔር:: አኮኑ እደውየ ገብራ ዘኵሎ:: ዘጸ፴፩፥፲፰ ኢሳ፷፮፥፩

፹፩ ዳዊትኒ ይቤ ሰማያት ይነግራ ስብሐተ እግዚአብሔር ወግብረ እደዊሁ ያየድዓ ምጽናዓት:: ወዓዲ ተብህለ በመዝሙር ዮድ እደዊከ ገብራኒ ወለሐኳኒ:: ወዓዲ ተብህለ ፈኑ እዴከ እምአርይም:: ወዓዲ ተብህለ መዝራዕትከ ምስለ ኃይል: ጸንዐት እዴከ ወተለዐለት የማንከ:: ወካዕበ ዓዲ ተብህለ ትርከቦሙ እዴከ ለኵሎሙ ፀርከ::ወትትራከቦሙ እዴከ ለኵሎሙ ጸላዕትከ:: ወዓዲ ተብህለ ሀየኒ እዴከ ትመርሐኒ ወታነብረኒ የማንከ:: ወዓዲ ተብህለ እስመ አንተ ረዳእየ እግዚኦ ውስተ እዴከ አማሐፅን ነፍስየ:: ወዓዲ ተብህለ እዴከ ሠረወቶሙ ለፀር ወተከለከ ኪያሆሙ: ሣቀይኮሙ ለአሕዛብ ወሰደድኮሙ: ዘአኮ በኲናቶሙ ወረስዋ ለምድር ወመዝራዕቶሙኒ ኢያድኀኖሙ::ዘእንበለ የማንከ ወመዝራዕትከ ወብርሃነ ገጽከ:: መዝ፲፰፥፩ ፥፺፫፥፯ ፥፻፲፰፥፸፫

፹፪ ወዓዲ ተብህለ አንተ ፈጠርከኒ ወወደይከ እዴከ ላዕሌየ:: ወዓዲ ተብህለ ለምንት እግዚኦ ትመይጥ እዴከ ወየማንከ ማዕከለ ሕፅንከ ለግሙራ:: ወዓዲ ይቤ አንተ አቅደምከ ሣርሮታ ለምድር ወግብረ እደዊከ እማንቱ ሰማያት:: ወበኢሳይያስኒ ይቤ እዴየ ሣረረታ ለምድር ወየማንከ አጽናዐቶ ለሰማይ:: እመኑኬ ከመ ቦቱ ለእግዚአብሔር አእዳው ወመዝራዕት ወአጻብዕ:: ወበእንተ አንፍኒ ትብል ቅድስት ኦሪት ወአጼነወ እግዚአብሔር መዓዛ መሥዋዕቱ ለኖኅ:: ወበእንተ እንግድዓኒ ትብል ወጸርሙ በእንግድዓሁ እግዚአብሔር ባሕቲቱ መርሖሙ:: ዘፍ፰፥፳፩ ዘዳ፴፪፥፲፩ መዝ፻፩፥፳፭

ኃጢአታችሁ በእኔና በእናንተ መካከል ቆሟል ይላል እግዚአብሔር:: ዳግመኛም አለ ቤትን ከቤት ጋር ለሚያያዙ በባልንጀራቸው እርሻ የሆነውን ይሰርቁ ዘንድ እርሻን ከእርሻ ጋር ለሚያቀራርቡ ወዮላቸው ይህ ነገር በአሸናፊ እግዚአ ብሔር ጆሮ ተሰምቷልና:: ኢሳ፭፥፲፮

፹ ዳግመኛም ዳዊት አቤቱ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል ስማኝም አለ: ሁለተኛም ጆሮህ የልመናዬን ድምጽ የሚሰማ ይሁን አለ፣ እነሆ እግዚአብሔር ዓይንና ሽፋሽፍት ጆሮዎችም እንዳሉት ታወቀ::ዳግመኛም እጆች እንዳሉት መጻሕፍት ይናገራሉ:: የከበረች ኦሪት አለች እግዚአብሔርም ለሙሴ መናገሩን በፈጸመ ጊዜ የትእዛዙን ጽላት በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፈባቸውን የኪዳን ጽላት ሰጠው::ሁለተኛም እግዚአብሔር ሙሴን ፊቴን በተሰነጠቀ አለት አደርጋለሁ በእጄም እሠወራለሁ አለው::በነቢይም ዳግመኛ ሰማይ ዙፋኔ ምድርም የእግሬ መረገጫ ነው እነሆ ለማረፊያዬ ምን ዓይነት ቤት ትሠሩልኛላችሁ ይላል እግዚአብሔር ይህን ሁሉ እጆቼ የሠሩት አይደለምን:: ዘጸ፴፩፥፲፰ ኢሳ፷፮፥፩

፹፩ ዳዊትም ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ የእጆቹንም ሥራ ሰማያት ይመሰክራሉ አለ::ዳግመኛም በዮድ መዝሙር እጆችህ ሠሩኝ አበጃጁኝም ተባለ፣ ደግመኛም እጅህን ከአርያም ላክ ተባለ ሁለተኛም ክንድህ ከኃይል ጋር ነው እጅህ ፀናች ቀኝህም ከፍ ከፍ አለች ተብሎ ተነገረ::ሁለተኛም እጅህ ጠላቶችህን ሁሉ ታገኛቸው ተባለ: ዳግመኛም በዚያም እጅህ ትመራኛለች ቀኝህም ታስቀምጠኛለች ተባለ:: ዳግመኛም አንተ ረዳቴ ነህና ነፍሴን በእጅህ አማጽናለሁ ተባለ:: ዳግመኛም እጅህ ጠላቶችን ነቀለቻቸው እነርሱን ግን ተከልህ አሕዛብን ሣቀየኻቸው አሳደድሃቸውም ምድርን በሰይፋቸው የወረሱአት አይደለም ክንዳቸውም አላዳናቸውም ከቀኝህና ከክንድህ ከፊትህም ብርሃን በቀር ተባለ:: መዝ፲፰፥፩ ፥፺፫፥፯ ፥፻፲፰፥፸፫

፹፪ ዳግመኛም አንተ ፈጠርኸኝ እጅህንም በእኔ ላይ አኖርህ ተባለ:: ሁለተኛም አቤቱ ስለምን እጅህን ትመልሳለህ ቀኝህንም ለዘላለሙ ከእቅፍህ ተባለ::ሁለተኛም አቤቱ አንተ ምድርን መፍጠርን አስቀደምህ፣ሰማያትም የእጆችህ ሥራ ናቸው ተባለ:: በኢሳይያስም አለ እጅህ ምድርን ሠራቻት ቀኝህም ሰማይን አፀናችው:: እግዚአብሔር እጆችና ክንድ ጥፍርም እንዳለው ዕወቁ:: ስለአፍንጫም የከበረች ኦሪት እግዚአብሔርም የኖኅን መሥዋዕት መዓዛ አሸተተ አለች: ስለ ደረትም በደረቱ ተሸከማቸው እግዚአብሔር ብቻውን መራቸው ትላለች::ዘፍ፰፥፳፩ ዘዳ፴፪፥፲፩ መዝ፻፩፥፳፭

፷፫ ወበእንተ ሐቌ ወገበዋት ይቤ ኢሳይያስ ዘይቀንት ጽድቀ ውስተ ሐቌሁ ወይትዐጸፍ ርትዐ ውስተ ገቦሁ። ዳንኤልኒ ይቤ ወቅኑት ሐቌሁ በወርቀ አፌዝ። አቡቀለምሲስኒ ይቤ ወቅኑት ውስተ ሐቌሁ በቅናት ዘወርቅ። ወካዕበ ይቤ ወጽሑፍ ውስተ ገቦሁ ዘይብል ንጉሠ ነገሥት ወእግዚአ አጋእዝት። ዳን፯፥፱

፷፬ ወበእንተ አእጋርኒ ትነግር ቅድስት ኦሪት ዘከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ንሣእ በትረ እምነ ደብተራ ዘመርጡል ወዝብጥ ኵኵሐ ኀበ ይቀውማ እገሪሁ ለእግዚአብሔር ለፌ ወለፌ። ወካዕበ ትቤ ወርእዩ መካነ ኀበ ይቀውም እግዚአብሔር ዘእስራኤል ዘታሕተ እገሪሁ ከመ ግብረተ ግንፋል ዘሰንፔር ወከመ ርእየተ ጽንዓ ሰማይ ሶበ ሐወጸት ። ዘዳ፲፯፥፯

፷፭ ዳዊትኒ ይቤ ወንሰግድ ውስተ መካን ኀበ ቆመ እግረ እግዚእነ። ካዕበ ይቤ ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እስከ አገብኦሙ ለጸላዕትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ። ወዓዲ ይቤ አጽነነ ሰማያተ ወወረደ ወቆባር ታሕተ እገሪሁ። ዘካርያስኒ ይቤ ወይቀውማ እገሪሁ ለእግዚአብሔር ውስተ ደብረ ዘይት። እግዚእነሂ ይቤ በወንጌል ኢትምሐሉ በሰማይ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ወኢበምድር እስመ መከየደ እገሪሁ ለእግዚአብሔር ይእቲ።

፷፮ እንከሰ ንትመየጥኬ ኀበ አፍ። ትነግር ቅድስት ኦሪት ዘከመ ይቤ እግዚአበሔር አጽምዕ ሰማይ ወእንግርከ ወትስማዕ ምድር ቃለ አፉየ። ወካዕበ ይቤ በመዝሙር ይኄይሰኒ ሕገ አፉከ እምአእላፍ ወርቅ ወብሩር። ወዓዲ ይቤ በእንተ ዳዊት ወኢይሔሱ ዘወፅአ እምአፉየ ምዕረ መሐልኩ ለቅዱስየ ከመ ለዳዊት ኢይሔስዎ። ወዓዲ ይቤ ወተዘከሩ መንክሮ ዘገብረ ተአምሪሁ ወኵነኔ አፉሁ። ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ እስመ አፉሁ ለእግዚአብሔር ነበበ ከመዝ። ወቃለ መዝሙር ይነግር ካዕበ እንዘ ይብል በቃለ እግዚአብሔር ጸንዓ ሰማያት ወእምእስትንፋሰ አፉሁ ኵሉ ኃይሎሙ። ወዓዲ ይቤ ይገንዩ ለከ እግዚኦ ኵሎሙ ነገሥተ ምድር እስመ ሰምዑ ኵሎ ቃለ አፉከ። መዝ፴፱፥፯፣፹፰፥፴፩ ዘካ፲፬፥፬ ማቴ፳፭፥፴፩

፷፯ ናሁኬ አብጻሕነ ለከ ስምዐ እመጻሕፍት ከመ ቦቱ ለእግዚአብሔር ፍጹመ መልክዐ እጓለ እመሕያው። ኀድግ እንከሰ ኦ ንፉቅ ዕልወተ ዘላዕሌከ እመን በሥላሴ ወተጋነይ ለግጻዌ መለኮት።ወእመሰ አጥባዕከ በኑፋቄከ ይከውን መክፈልትከ ምስለ እለ ኢተጠምቁ ወርስተከኒ ምስለ ተንበላት ወኢትትኄለቍ ምስለ አባግዓ መርዔቱ ክርስቶስ።

፷፫ ስለወገብም ስለጉኖችም ኢሳይያስ በወገቡ ጽድቅን ይታጠቃል ቅንነትንም በወገቡ ይታጠቃል አለ። ዳንኤልም ወገቡ በአፌዝ ወርቅ የታጠቀ ነው።አቡቀለምሲስም ወገቡን በወርቅ ዝናር የታጠቀ ነው። ዳግመኛም በወገቡም የንጉሦች ንጉሥ የጌቶች ጌታ የሚል ስም ተጽፏል አለ። ዳን፯፥፱

፷፬ ስለ እግሮችም የከበረች ኦሪት እግዚአብሔር ሙሴን ከደብተራ ኦሪት በትር ወስደህ የእግዚአብሐር እግሮች በዚህና በዚያ የቆሙበትን አለት ምታ እንዳለው ተናገረች። ዳግመኛም እስራኤል የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የቆመበትን ሥፍራ ከበታቹ በሰንፔር እንደተሠራ ጣዖት በጉበኖች ጊዜም እንደ ሰማይ ጽናት መልክ የሆነ አዩ። ዘዳ፲፯፥፯

፷፭ ዳዊትም የእግዚአብሔር እግር በቆመበት ሥፍራ እንሰግዳለን አለ፣ ሁለተኛም በእግሮቹ መረገጫ በታች ይሰግዱለታል። ዳግመኛም አለ ጌታ ጌታዬን አለው ጠላቶችህን ከእግሮችህ በታች እስካስገዛልህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው። ዳግመኛም ከሰማያት ወረደ ከእግሮቹም በታች ጭጋግ አለ። ዘካርያስም የእግዚአብሔር እግሮቹ በደብረ ዘይት ይቆማሉ አለ።ጌታም በወንጌል በሰማይ አትማሉ የእግዚአብሔር ዙፋኑ ነውና በምድርም አትማሉ የእግዚአብሔር የእግሩ መረገጫ ናትና ብሏል።

፷፮ እንግዲስ ወደ አፍ እንመለስ፣ የከበረች ኦሪት እግዚአብሔር ሰማይ ስማ ልንገርህም ምድርም የአፌን ቃል ትስማ እንዳለ ተናገረች። ዳግመኛም በመዝሙር ከብዙ ሺህ ወርቅና ብር ይልቅ የአፍህ ሕግ ይሻለኛል አለ። ሁለተኛም ስለዳዊት ከአፌ የወጣውን አልዋሽም ዳዊትን እንዳልዋሽው በቅድስናዬ ፈጽሜ ማልሁ አለ።ሁለተኛም ያደረገውን ድንቁንና ተአምራቱን የአፉንም ፍርድ አስቡ አለ።ኢሳይያስም ዳግመኛ የእግዚአብሔር አፍ እንዲህ ተናግሮአልና አለ በመዝሙርም ቃል ሁለተኛ በእግዚአብሔር ቃል ሰማያት ጸኑ ሠራዊታቸውም ሁሉ በአፉ እስትንፋስ ብሎ ተናገረ። ዳግመኛም አቤቱ የምድር ነገሥታት ሁላቸው ይገዙልሀል የአፍህን ቃል ሁሉ ሰምተዋልና አለ። መዝ፴፱፥፯፣፹፰፥፴፩ ዘካ፲፬፥፬ ማቴ፳፭፥፴፩

፷፯ እነሆ እግዚአብሔር እንደ ሰው ልጅ ፍጹም መልክ እንዳለው ከመጻሕፍት አስረጅ አደረስንልህ ተጠራጣሪ ሆይ እንግዲህስ ባንተ ያለውን ክህደት ትተህ በሥላሴ እመን ለመለኮት በአካል መለየትም ምስጋናን አቅርብ። በጥርጥርህ ከጸናህ ግን እድል ፈንታህ ካልተጠመቁ ጋር ርስትህም ከእስላሞች ጋር ይሆናል ከእግዚአብሔር መንጋዎች ጋርም አትቆጠርም።

፷፰ እንከሰ ንብል ስብሐት ለአብ ለዘፈነወ ወልዶ ውስተ ማኅፀነ ድንግል፡፡ ወሰጊድ ለወልድ ዘተሠገወ እምኔሃ፡ አኰቴት ለመንፈስ ቅዱስ ለዘቀደሳ ወአንጽሓ ወአጽንዓ፡፡

፷፱ ወካዕበ ንብል ስብሐት ለአብ ለዘስምዐኮነ በእንተ ወልዱ በውስተ ምጥማቃት፡፡ ወሰጊድ ለወልድ ለዘተጠምቀ በውስተ ዮርዳኖስ፡፡ አኰቴት ለመንፈስቅዱስ ለዘነበረ ዲቤሁ በርእየተ ርግብ፡፡ ወዓዲ ንብል ስብሐት ለአብ ለዘተሣሃለነ በሞተ ወልዱ፡፡ ወሰጊድ ለወልድ ለዘጥዕመ ሞተ በእንተ መድኃኒትነ፡፡ አኰቴት ለመንፈስቅዱስ ለዘአብጠሎ ለሥልጣነ ሞት በሞተ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ማቴ፫፥፲፭-፲፯

፸ ወዓዲ ንብል ስብሐት ለአብ ለዘአንሥኦ ለወልድ እሙታን፡፡ወሰጊድ ለወልድ ለዘነበረ በየማነ አቡሁ፡፡አኰቴት ለመንፈስ ቅዱስ ለዘወረደ ላዕለ ሐዋርያት በጽርሐ ጽዮን፡፡ ወእምዝኒ ንብል ስብሐት ለአብ ለዘይ ወርድ በግርማ መንግሥቱ፡፡ወሰጊድ ለወልድ ለዘያቀውም አባግዐ በየማኑ ወአጣሌ በፀጋሙ፡፡አኰቴት ለመንፈስ ቅዱስ ለዘይፈድዮ ለኲሉ በከመ ምግባሩ፡፡ለዓለም አሜን፡ ወአሜን፡ ለይኩን፡፡ ማቴ፳፰፥፴፱ ሐዋ፱፥፴፱ ፥፱፥፩

፸፩ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለሰባልዮስ መጽሐፈ ሕግ ዘእምብሉይ ወእምሐዲስ፡ ዘይነግር በእንተ ስምዐ ሥሉስ፡ ጸልዩ ወባርኩኒ ሊተ ለጊዮርጊስ፡ ዘጽሕቁ ለተናግሮ እንዘ ጽቡስ፡ በእንተ ቅንዐተ ሃይማኖት ለለባስያነ መንፈስቅዱስ፡፡ አሜን፡፡

.... /// ....

፷፰ እንግዲህስ ልጁን ወደ ድንግል ማኅፀን ለላከ ለአብ ምስጋናን ከእርሷ ለተወለደ ለወልድም ስግደትን ላከበራት ባለመለወጥም ላጸናት በንጽህናም ለጠበቃት ለመንፈስቅዱስም አኰቴትን እናቀርባለን፡፡

፷፱ ዳግመኛም በማጥመቂያው ስለ ልጁ ምስክር ለሆነ ለአብ ምስጋና በዮርዳኖስ ለተጠመቀ ለወልድም ስግደት በርግብ አምሳል በራሱ ላይ ላረፈ ለመንፈስቅዱስ አኰቴት ይገባል እንበል፡፡ ሁለተኛም በልጁ ሞት ይቅር ላለን ለአብ ምሥጋና ይገባል እኛን ስለማዳን ሞትን ለቀመሰ ለወልድም ሰጊድ ይገባል በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት የሞትን ሥልጣን ላጠፋ ለመንፈስቅዱስም አኰቴት ይገባል እንበል፡፡ ማቴ፫፥፲፭-፲፯

፸ ዳግመኛም ልጁን ከሙታን ለይቶ ላስነሣው ለአብ ምስጋና ከሙታን ተለይቶ ለተነሣ ለወልድም ስግደት በጽርሐጽዮን በሐዋርያት ላይ ለወረደ ለመንፈስቅዱስም አኰቴት ይገባል እንበል፡፡ከዚህም በኋላ በግርማ መንግሥቱ ለሚመጣ ለአብ ምስጋና በጎችን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ለሚያቆም ለወልድ ስግደት ለሁሉ እንደ የሥራው ለሚከፍለው ለመንፈስቅዱስም አኰቴት ይገባል እንበል ለዘላለሙ አሜን ይሁን፡፡ ማቴ፳፰፥፴፱ ሐዋ፱፥፴፱ ፥፱፥፩

፸፩ ስለ ሥላሴ ምስክርነት የሚናገር ከብሉይና ከሐዲስ የተገኘ የሕግ መጽሐፍ የሆነ የሰባልዮስ ተግሣጽ ተፈጸመ፡ደካማ ስሆን ስለ ሃይማኖት ቅናት ለመናገር ለተጋሁ ለጊዮርጊስ መንፈስቅዱስን የለበሳችሁ ሆይ ጸልዩልኝ ባርኩኝም አሜን፡ አሜን፡፡

.... /// ....